

RUKOUSVIIKKO- LUKEMISET

4-12.12.2020

HENGELLINEN KASVU

Johdanto

Kulunut vuosi on päättymässä. Yli 100 vuoden ajan uskonpudistusliike on julistanut Jeesuksen Kristuksen evankeliumia ja tärkeänä osana siitä pyhitystä Jumalan kansalle ja syntiselle maailmalle. Jokaisen vuoden lopussa on järjestetty kansainvälinen rukousviikko. Saarnaajat ovat kirjoittaneet monia tutkisteluja ja rukouksia toivossa vahvistaa Jumalan kansan uskoa. Nämä kootut artikkelit käsittelevät yhtä teemaa joiden päämääränä on vahvistaa Kristillistä luonnettamme. Tällä rukousviikolla tutkistelemme seitsemää artikkelia, jotka perustuvat Pietarin portaisiin, jotka mainitaan 2. Pietarin kirjeessä 1:5-7. Niitä verrataan hengellisiin tikapuihin, joiden tulisi herättää meitä saavuttaaksemme taivaan. Jeesus on tikapuut joissa on kahdeksan askelmaa, jotka tarkoittavat pyhiä hyveitä, jotka Hän haluaa nähdä heijastuvan pyhissä valituissansa. Kun jokainen Kristitty Jumalan armosta etenee porras portaalta Pietarin (Jumalan) portaita ylöspäin, meidän tulee ponnistella Pyhän Hengen avulla, jotta vahvistuisimme uskossa ja saavuttaisimme päämäärän. Hän palkitsee jokaisen vilpittömän vaivannäön pyrkimykset omaksua apostoli Pietarin mainitsevat pyhät ominaisuudet. Uusi luomus muistuttaa Jeesuksen Kristuksen luonnetta.

”Niin pyrkikää juuri sentähden kaikella ahkeruudella osoittamaan uskossanne avuja, avuissa ymmärtäväisyyttä, ymmärtäväisyydessä itsenne hillitsemistä, itsenne hillitsemisessä kärsivällisyyttä, kärsivällisyydessä jumalisuutta, jumalisuudessa veljellistä rakkautta, veljellisessä rakkaudessa yhteistä rakkautta. Sillä jos teillä on nämä ja ne yhä enenevät, niin ne eivät salli teidän olla toimettomia eikä hedelmättömiä meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tuntemisessa.”1:5-8.

”Meidän on kiivettävä porras portaalta ylöspäin muistaen, että Jumala on niiden yläpäässä, ja Hän on valmis auttamaan meitä ponnisteluissamme. Meidän on myös elettävä sen suunnitelman mukaan, ja Jumala on luvannut moninkertaistaa armonsa meille. Sitten hän lisäsi vakavasti ja hartaasti: **”Aloita jo tänään** kiipeäminen Pietarin portailla, katsomatta taaksepäin milloinkaan...”” - The Signs of the Times, 22. lokakuuta 1885.

”Kiipeämällä uskossa Pietarin kahdeksaa porrasta ylös, uusi ja sovelias luonne armo ja hyvät teot heijastuvat meistä toinen toisillemme ja johtavat pyhitykseen. Näin rakennettu luonne on harmoninen kaikin puolin. Usko ylläpitää tekoja, sillä usko toimii rakkaudella ja puhdistaa sielun.” - Times Signs, 6. toukokuuta 1880.

Rukousviikon aikana on äärimmäisen tärkeää kokoontua yhteen

(koronarajoitukset huomioon-ottaen), koteihin ja lukea yhdessä näitä lukemisia. Tulisi varata aika pysähtyä, mietiskelemään ja kommentoimaan esitettyjä periaatteita. Lyhyitä rukouksia tulisi pitää Jumalan asian puolesta.

Rukousviikon viimeinen sapatti on erityinen päivä. Se on paaston ja rukouksen päivä. Tuohon sapattiin ajoitetun artikkelin tulisi olla saarnana Jumalan palveluksen aikana. Erikoisuhrilahja kerätään lukemisen lopussa pääkonferenssin työn hyväksi. Tämän uhrilahjan tarkoituksena on laajentaa Jumalan työtä maailmanlaajuisesti. Jokaisen lahjoittajan tulee laittaa lahjansa kirjekuoreen ja kirjoittaa suosikkiraamatunjae kirjekuoren takapuolelle. Läsnä olevien diakoneiden, seurakunnan vanhinten tai saarnaajien tulisi lukea nuo jakeet ääneen. Rahastonhoitajan tulee laskea yhteen kerättyjen uhrien summa ja ilmoittaa siitä myöhemmin seurakunnalle. Rukousviikolta saadut uhrin muodostavat erittäin merkittävän ja merkityksellisen osan seurakunnan kansainvälisen lähetystyön levittämiseksi.

Jumala siunatkoon rukouslukemiset, rukoukset ja Hänen sanansa mietiskelyn kun astumme uuteen vuoteen. Saakoon Hänen Henkensä siunata runsaasti kaikkia, jotka osallistuvat tähän pyhään pyrkimykseen.

Pääkonferenssin veljet ja sisaret

1. Lukeminen

Perjantaina 4. joulukuuta 2020

Hengellinen tieto

E. G. White

”Nikodeemuksella oli arvokas luottamustehtävä Juudan kansan keskuudessa. Hän oli korkeasti oppinut ja omasi tavallista suuremmat kyvyt, ja hän oli kansallisen neuvoston kunnioitettu jäsen. Jeesuksen opetukset olivat häneen kuten muihinkin tehneet syvän vaikutuksen. Vaikka hän oli rikas, oppinut ja arvossapidetty, oli nöyrä Nasarealainen ihmeellisellä tavalla vetänyt häntä puoleensa. Vapahtajan suusta lähteneet opetukset olivat suuresti vaikuttaneet häneen, ja hän tahtoi kuulla enemmän näitä ihmeellisiä totuuksia. ...

Hän halusi hartaasti keskustella Jeesuksen kanssa, mutt a karttoi etsimästä Häntä julkisesti. Olisi liian nöyryyttävää juutalaiselle hallitusmiehelle tunnustaa tuntevansa myötätuntoa niin vähän tunnettua opettaja a kohtaan. Ja

jos hänen käyntinsä tulisi Sanhedrinin tietoon, se tuottaisi hänelle pilkkaa ja paheksumista heidän taholtaan. Hän päätti salaa käydä Jeesuksen luona puolustellen tätä sillä, että jos hän menisi julkisesti, toiset voisivat seurata hänen esimerkkiään. Saatuaan erikoisten tiedustelujen avulla selville Vapahtajan syrjäisen oleskelupaikan Öljymäellä, hän odotti, kunnes kaupunki oli vaipunut uneen, ja sitten lähti Hänen luokseen.” AT. s. 147,149.

Nikodeemus - koulutuksensa tuote

”Kristuksen päivinä pidettiin kylää tai kaupunkia, missä ei huolehdittu nuorten uskonnollisesta opetuksesta, Jumalan kirouksen alaisena. Opetus oli kuitenkin tullut hyvin muodolliseksi. Kirjoitukset oli suuressa määrin korvattu perimätiedolla. Tosi kasvatus johtaa nuoret etsimään Jumalaa , »jos ehkä voisivat hapuilemalla Hänet löytää». Apt. 17:27. Mutta juutalaiset opettajat kiinnostivat kaiken huomionsa muutomenoihin. Heidän mielensä oli täynnä sellaista, mistä ei ollut mitään hyötyä totuudenetsijälle ja mitä ei hyväksyttäisi taivaan korkeakoulussa. Heidän kasvatusjärjestelmässään ei ollut sijaa kokemukselle, joka saadaan ottamalla Jumalan sana henkilökohtaisesti vastaan. Koska oppilaiden oli alati seurattava ulkonaisia menoja, heille ei jäänyt hiljaisia hetkiä vietettäväksi Jumalan kanssa. He eivät kuulleet Hänen äänensä puhuvan sydämelleen. Etsiessään tietoa he kääntyivät pois viisauden lähteestä. Jumalanpalveluksen suuret pääasiat laiminlyötiin. Lain periaatteet kävivät epäselviksi. Se mitä pidettiin korkeampana opetuksena, olikin todellisen kehityksen suurin este. Rabbiinien kasvatus tukahdutti nuorten voimat ja kyvyt. Heidän mielensä tuli ahtaaksi ja rajoittuneeksi.” AT. s. 52.

”Nikodeemuksen tietämystä ja koulutusta pidettiin suurena ja syvällisenä, mutta Kristus osoitti hänelle, että niillä ei ollut mitään arvoa Jumalan edessä. Hänen täytyy syntyä uudesti. Hänen täytyy saada uudet ajatukset...” —*This Day with God*, p. 231.

”Sinulla saattaa olla hyvät tiedot taiteesta, saatat tuntea tieteitä, saatat loistaa musiikissa ja kirjallisuudessa, sinun käytöstapasi saattavat miellyttää ihmisiä, joiden kanssa seurustelet, mutta mitä tekemistä näillä asioilla on sinun taivasta varten valmistautumisesi kanssa? Miten ne auttavat sinua valmistautumisessa seisomaan Jumalan tuomioistuimen edessä?” —*Testimonies for the Church*, vol. 2, p. 267.

Hengellisen uudistumisen tarve

”Nikodeemus oli tullut Jeesuksen luo aikoen ryhtyä keskustelemaan Hänen kanssaan, mutta Jeesus esitti hänelle totuuden peruseriaatteet. Hän sanoi Nikodeemukselle, ettei tämä tarvinnut teoreettista tietoa vaan hengellistä uudestisyntymistä. Sinun ei tarvitse tyydyttää uteliaisuuttasi, vaan saada uusi sydän. Sinun on saatava uutta elämää ylhäältä, ennenkuin voit pitää arvossa taivaallisia asioita. Keskustelu minun kanssani minun vallastani tai tehtävästäni ei koidu miksikään hyödyksi pelastuksellesi, ennenkuin tämä tapahtuu ja kaikki tulee uudeksi. Nikodeemus oli kuullut Johannes Kastajan saarnaavan parannuksen kasteesta ja ohjaavan ihmisiä Hänen luokseen, joka kastaisi Pyhällä Hengellä. Hän tunsi itse, että juutalaisilta puuttui hengellisyyttä ... Hän oli toivonut asiantilan paranevan Messiaan tullessa. Kuitenkaan ei Johannes Kastajan vaikuttava sanoma ollut saanut häntä synnintuntoon. Hän oli ankara farisealainen, joka ylpeili hyvistä töistään. Häntä pidettiin suuressa arvossa hänen hyväntahtoisuutensa ja anteliaisuutensa vuoksi, jolla hän tuki temppeleipalvelusta, ja hän oli varma Jumalan suosiosta. Häntä hätkähdytti ajatus, ettei hän nykyisessä tilassaan ollut kelvollinen näkemään Jumalan valtakuntaa.” AT. s. 150.

Hengellinen tieto saa aikaan muutoksen

”Kasvattavana voimana Raamattu on vailla vertaa.” —*From Eternity Past*, p. 434

”Päivä päivältä muutos tapahtuu mielessä ja sydämessä, ja luonnolliset taipumukset ja tavat muovautuvat Jumalan Hengen mukaisiksi. He lisäävät hengellistä tietoaan ja kasvavat täyteen mittaansa miehinä ja naisina Kristuksessa Jeesuksessa. He heijastavat maailmalle Kristuksen luonnetta, ja pysyen Hänessä ja Hän heissä, he täyttävät sen tehtävän, mitä varten heidät on kutsuttu Jumalan lapsiksi.” *The Youth’s Instructor*, October 25, 1894

”Siemenen itäminen kuvaa hengellsien elämän alkua, ja kasvin kehittyminen on kaunis kuvaus kristillisestä kasvusta. Niinkuin luonnossa, niin armossakin; ilman kasvua ei voi olla elämää. Kasvin on joko kasvettava tai kuoltava.”

”Niin kuin sen kasvu on hiljaista ja huomaamatonta mutta jatkuvaa, niin on myös luonteen kasvu. Jokaisella kehitysasteella elämämme voi olla täydellinen. Kuitenkin, jos Jumalan tarkoitus meidän kohdallamme täyttyy, on ilmenevä jatkuvaa edistystä.” EK. s. 101.

”Pyhitys on elinajan työ. Tilaisuuksiemme moninkertaistuessa kokemuksemme avartuu ja tietomme lisääntyy. Voimistumme kantamaan

vastuuta ja kypsyyne etuoikeuksiemme mukaisesti.” KV. s. 40.

”Siis, jos joku on Kristuksessa, niin hän on uusi luomus; se, mikä on vanhaa, on kadonnut, katso, uusi on sijaan tullut.” 2. Kor. 5:17

Valmistautuminen iankaikkisuutta varten

”Taivaallinen luonne on hankittava maan päällä, tai sitä ei pysty hankkimaan ollenkaan. ... Ne, jotka ovat harjoittaneet mieltään iloitsemaan hengellisestä harjoittelusta, ovat niitä, jotka voidaan muuttaa, ja jotka saavat nauttia taivaan kirkkaudesta ja puhtaudesta.” *Testimonies for the Church*, vol. 2, p. 267

”Jumalan armon jalostava vaikutus muuttaa ihmisen luontaisen mielenlaadun. Taivas ei olisi mieluisa paikka niille, joilla on lihanmieli. Heidän luonnollinen, pyhittymätön sydämensä ei tuntisi minkäänlaista vetovoimaa tuohon puhtaaseen ja pyhään paikkaan. Vaikka he pääsisivätkin sinne, he eivät löytäisi sieltä mitään, mikä heitä miellyttäisi. Kristuksen armon tulee tukahduttaa luonnollista sydäntä hallitsevat taipumukset ennen kuin langennut ihminen on sovelias astumaan taivaaseen ja iloitsemaan puhtaiden, pyhien enkelien seurasta.” ApT. s. 208.

Kuinka me saamme hengellistä tietoa?

”Meidän hengellinen kehityksemme riippuu meidän totuuden tuntemuksestamme, sen jumalallisten periaatteiden harjoittamisesta, jotka on koottuna laissa ja Herramme opetuksissa.” —*The Signs of the Times*, April 6, 1891.

”Raamattu on täynnä tietoa, ja kaikki, jotka sitä tutkistelevat ymmärtäväisin sydämin, saavat laajemman mielen ja vahvemman ymmärryksen ymmärtämään näitä kallisarvoisia, kauaskantoisia totuuksia. Pyhä Henki painaa ne mieleen ja sieluun.” —*Fundamentals of Christian Education*, p. 449.

”Mutta se vaatii vakavaa opiskelua ja tarkkaa tutkistelua. Veltto tutkija ei koskaan saa totuudesta täsmällistä ja selkeää käsitystä. Eihän maallisiinkaan saavutuksiin päästä ilman ututteraa, kärsivällistä ja sitkeää ponnistelua. Niiden, jotka menestyvät liike-elämässä, täytyy olla tarmokkaita ja uskoa saavansa tuloksia. Emme liioin voi odottaa saavamme hengellistä tietoa ilman vakavaa aherrusta. Niiden, jotka mielivät löytää totuuden aarteet, täytyy kaivaa niitä niin kuin kaivosmies louhii kalleuksia esiin maan kätköistä. Puolisydäminen, välinpitämätön työ ei hyödytä mitään. On välttämätöntä, etteivät vanhat samoin kuin nuoretkaan vain lue Jumalan sanaa, vaan että he tutkivat sitä kokosydämisen vakavasti, rukoillen ja etsien totuutta kuin kätettyä aarretta. Tällainen ututteruus

johtaa tuloksiin, sillä Kristus elähdyttää käsityskyvyn.” KV. s. 73.

”Aloita sitten heti. ... Kasvata mieltäsi rakastamaan Raamattua, rakastamaan rukouskokouksia, rakastamaan hiljenstymishetkiä, ja ennen kaikkea, sitä hetkeä, kun sielusi on yhteydessä Jumalaan. Sinun tulee tulla taivaanmieliseksi, jos haluat yhtyä taivaalliseen kuoroon ylhäällä olevissa asunnoissa.” —*Testimonies for the Church*, vol. 2, p. 267.

Loppuajatus

”Todellinen tieto tulee Jumalalta ja palaa Jumalan tykö. Hänen lastensa tulee vastaanottaa, jotta voisivat antaa. Niiden, jotka ovan Jumalan armon kautta saaneet älyllisiä ja hengellisiä etuja, tulee vetää muita mukanaan, kun he edistyvät korkeammalle tiedon tasolle. Ja tämä työ, joka edistää toisten hyvää, saa yhteistyöhön näkymättömiä avustajia. Kun me uskollisesti jatkamme työtä, me saamme korkeamman häivähdyksen vanhurskaudesta, pyhydestä ja täydellisestä Jumalan tuntemisesta. Tässä elämässä me tulemme täydelliseksi Kristuksessa, ja saamme ottaa kasvaneet kykymme taivaan saleihin.” — *Counsels to Parents, Teachers, and Students*, p. 18. **Aamen.**

2. Lukeminen

Sapattina 5. joulukuuta 2020

Kasvaminen uskossa

Y. Delgado, Peru / USA

Rakkaat uskonveljet ja -sisaret, tutkistelkaamme yhdessä tätä mielenkiintoista aihetta, kasvaminen uskossa, tarkastellen Hänen kaltaisuuteensa muuttavan kokemuksen tarvetta. Minun rukoukseni on, että Jumalan nimi kirkastettaisiin ja että me rakentuisimme Hänen sanansa kautta. Pitäen ainoana päämääränämme kasvamisen uskossa ja kuulumisen armon ilmapiiriin, ”joka on yhtä todellinen kuin se ilma, joka ympäröi maapalloa. Kaikki, jotka haluavat hengittää tätä eläväksi tekevää ilmaa, elävät ja kasvavat täysi-ikäisiksi miehiksi ja naisiksi Kristuksessa Jeesuksessa.” TKL. s. 58.

Seuraava tarkasteltava asia on meidän kokemuksemme kasvamisesta uskossa ”että me, totuutta noudattaen rakkaudessa, kaikin tavoin kasvaisimme häneen, joka on pää, Kristus,” Ef. 4:15.

Kasvumme syy

Koska kasvin kehitys on verrannollinen kristityn kasvuun uskossa, tutkistelkaamme kuvausta siemenestä Mark. 4:26-29 sekä vertausta viinipuusta ja sen oksista Joh. 15. ”Jos te pysytte minussa, ja minun sanani pysyvät teissä,” Joh. 15:7. Tämä Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen ilmaus antaa meille avaimen siihen, miten voimme ylläpitää elintärkeää yhteyttä Häneen. Kun me lopulta ymmärrämme, että uskossa kasvaminen on mahdollista, kun pysymme Kristuksessa ja kun Hän pysyy meissä, voimme oppia ylläpitämään tätä elämää antavaa yhteyttä.

Elintärkeä yhteys koostuu siitä, että opimme ”Jeesuksesta yhä enemmän innokkaasti tutkimalla Raamattua ja sitten seuraamalla siinä ilmaistuja totuuden ja vanhurskauden teitä. Ne, jotka jatkuvasti kasvavat armossa, pysyvät lujina uskossa ja edistyvät.” SN. s. 115.

”Kristuksessa ilmoitettu tieto Jumalasta on tieto, joka kaikkien pelastettavien tulee saada. Kun se saa jalansijaa elämässä, se uudestiluo sielun Kristuksen kuvaksi. Se on tieto, jonka Jumala kehottaa lapsiansa vastaanottamaan, ja sen rinnalla kaikki muu on turhuutta ja tyhjyyttä.” ApT. s. 362. Tämä on elintärkeän yhteyden salaisuus, että tunnemme Jumalan Hänen sanansa kautta. ”Pysykää minussa, niin minä pysyn teissä.” Joh. 15:4. ”Oksan liittyminen viinipuuhun, Hän sanoi, kuvaa sitä suhdetta, joka teidän on säilytettävä minuun.” AT. s. 653.

”Kristus tuli maan päälle ilmaistakseen ihmisille Isänsä luonteen, ja hänen elämänsä oli täynnä jumalallisen hellyyden ja säälin tekoja.” PP. s. 453. ”Ajatteleamalla Jumalan ja Vapahtajamme rakkautta, mietiskelemällä jumalallisen luonteen täydellisyyttä ja vastaanottamalla uskon kautta Kristuksen vanhurskauden omaksemme me muutumme saman kuvan kaltaisiksi.” Ta. 2, s. 340.

Se, että ylläpidämme yhteyttä Jumalan kanssa, vaatii huolellista Hänen sanansa tutkistelua päivittäin, sielun ylentämistä rukouksen kautta Jumalan tykö ja Kristuksen vanhurskauden vastaanottamista uskon kautta.

Vahvistus kasvamisestamme uskossa

”Sillä itsestään maa tuottaa viljan: ensin korren, sitten tähkän, sitten täyden jyvän tähkään.” Mark. 4:28. Tämä ilmaisee meidän edistymisemme salaisuuden uskossa, ja samalla kiistämättömän todisteen, jolla voimme koetella, kasvammeko todella uskossa.

Jakeessa sanotaan: ”ensin korren, sitten tähkän, sitten täyden jyvän tähkään.”

On kiistämätön tosiasia, että missä on elämää, on myös kasvua, ja missä on kasvua, siellä näkyy hedelmiä.

Voidaksemme kokea kasvamisesta uskossa, meidän tulee seurata innoitettuja ohjeita: ”Pyydä Herraa paljastamaan oma tilasi sinulle, anna elämäsi Hänen tutkivan silmänsä alle, ja kun Hän osoittaa sinun elämäsi, näet, että olet tehnyt vakavia virheitä, ja se, mitä itse pidit vähäpätöisenä, oli loukkaavaa taivaan silmissä.” —*That I May Know Him*, p. 237.

”Tutki minua, Jumala, ja tunne minun sydämeni, koettele minua ja tunne minun ajatukseni. Ja katso: jos minun tieni on vaivaan vievä, niin johdata minut iankaikkiselle tielle.” Ps. 139:23,24.” —*Steps to Christ*, p. 34.

”Viinipuun elämä ilmenee tuoksuvina hedelminä sen oksilla. Jeesus sanoi: »Joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, se kantaa paljon hedelmää, sillä ilman minua te ette voi mitään tehdä.» Kun elämme uskossa Jumalan Poikaan, näkyvät elämässämme Hengen hedelmät, eikä yksikään niistä puutu.” AT. s. 654.

Kasvun tulos on hedelmä. ”Pyhitystyö jatkuu sielussa, jatkuvasti edistyen ja laajentuen.” —*Ye Shall Receive Power*, p. 34.

”Uskonnollisessa maailmassa on pyhityksen teoria, mikä on väärä ja vaarallinen vaikutuksiltaan. Usein ne, jotka selittävät pyhitystä, ovat itse sitä vailla. Heidän pyhityksensä koostuu puhumisesta ja palvomisesta. Ne, jotka todella etsivät täydellistä kristillistä luonnetta, eivät koskaan siedä ajatusta, että, että he ovat synnittämiä. Heidän elämänsä voi olla moitteetonta, ja he voivat edustaa vastaanottamaansa totuutta, mutta mitä enemmän he kouluttavat mieltään viipymään Kristuksen luonteessa ja mitä lähemmäs he pääsevät Hänen jumalallista kuvaansa, sitä selvemmin he tunnistavat sen tahrattoman täydellisyyden ja omat virheensä.” —*The Sanctified Life*, p. 7.

Kiistämätön todistus kasvamisestamme uskossa on luonteemme muuttuminen ja jalostuminen.

”Pyhän Hengen uudestisyntyävä voima [saa aikaan] luonteen muuttumisen. Tämä on varma seuraus yhteydestä Jeesukseen. Kun Kristus asuu sydämessä, ihmisen koko luonne muuttuu. Kristuksen Henki, hänen rakkautensa, pehmentää sydämen, saattaa sielun tahdolleen kuuliaiseksi ja kohottaa ajatukset ja toiveet Jumalan ja taivaan puoleen.” TKL. s. 63.

”Jokaisena aikakautena ja jokaisessa maassa on luonteenkasvatuksen oikea perusta ollut sama: Jumalan sanan sisältämät periaatteet. Ainoana turvallisena ja luotettavana ohjeena on tehdä, mitä Jumala sanoo. »Herran laki on täydellinen», ja »joka näin tekee, hän ei ikinä horju» (Ps. 19:8; 15:5).” ApT. s.

362.

Ainoa perustus, joka takaa kunnollisen luonteen rakentumisen ja jatkuvan kasvun uskossa, on kuuliaisuus Jumalan laille.

Yhteenveto

Tässä maailmassaihmosten työnkuvat ja vastuut voivat vaihdella, mutta päämäärä on sama. Jokainen haluaa nähdä kasvua. Äiti rukoilee sen puolesta, että hänen lapsensa kasvaisivat hyvin ja saisivat hyvän ammatin. Yrittäjien tai sijoittajien huoli on, että heidän tuotteensa tai palvelunsa näyttäisivät positiivista kasvukäyrää.

”Samoin rikoksiin ja synteihin kuollut sielu saa elämää yhteydestään Kristuksen kanssa. Tämä yhteys muodostuu uskon kautta Häneen henkilökohtaisena Vapahtajana. Syntinen liittää heikkoutensa Kristuksen väkevyyteen, vajavaisuutensa Kristuksen täyteyteen ja puutteensa Kristuksen äärettömään voimaan. Silloin hänellä on Kristuksen mieli. Kristuksen inhimillisuus on koskettanut meidän inhimillisyyttämme, ja meidän inhimillisyytemme on koskettanut jumaluutta. Näin ihminen tulee jumalallisesta luonnosta osalliseksi Pyhän Hengen välityksellä.” AT. s. 653.

”Samoin jokaisen uskovan tulisi asettaa päämääräkseen kuuluu siihen joukkoon, joka asetetaan virheettömänä Jumalan valtaistuimen eteen”

Rakkaat veljet ja sisaret Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa, lopetan nyt tähän. Ajatellen sitä aikaa, missä elämme, kutsun teidät tekemään päätöksen kasvaa uskossa Jumalan ja Hänen luonteensa tuntemisen kautta. Innoitettu kehotus sanoo meille: ”Ellette edisty Jumalan tuntemisessa ja rakkaudessa, ette voi pitää edes sitä valoa, mikä teillä nyt on. Ellei valonne loista enemmän ja enemmän, se heikkenee ja häviää pimeyteen.” —*Daughters of God*, p. 136.

Aamen.

3. Lukeminen

Sunnuntaina 6. joulukuuta 2020

Aito katumus

E. Mtikama, Malawi

Rakkaat veljet ja sisaret, tällä rukousviikolla olen iloinen voidessani jakaa teidän kansanne aiheen katumuksesta. Meidän Herramme Jeesus Kristus kertoi kertomuksen kahdesta veljeksestä, joiden piti mennä työskentelemään

heidän isänsä viinitarhaan. Ensimmäinen veljes kieltäytyi, mutta myöhemmin muutti mielensä ja teki sen, mitä oli pyydetty. Toinen veljes myöntyi heti, mutta ei sittenkään mennyt. Miksi ensimmäinen veljes, joka aluksi kieltäytyi, muutti mielensä? Hän tuli siihen tulokseen, että oli väärin olla tottelematta isäänsä, ja katui sitä.

Mitä on katumus? Raamatussa käytetään kolmea hepreankielistä sanaa katumukselle. Ne ovat nacham (naw-kham), joka tarkoittaa pahoillaan oloa, myöntymistä tai katumista, shuwb (shoob), joka merkitsee palaamista, takaisin menoa, ja teshuvah, joka tarkoittaa palaamista Jumalan tykö. Sana katua on kreikaksi on metanoia (metan-oy-ah), joka tarkoittaa mielen muutosta, katumusta tai omantunnontuskaa. Tässä vertauksessa kahdesta veljeksestä voimme nähdä, että toinen veljes muutti mielensä. Sisäinen Pyhän Hengen vaikutus johti hänet katumukseen.

Profetian Henki määrittelee katumuksen, joksikin, johon ”kuuluu synnin katuminen ja sen hylkääminen.” TKL. S, 17. Se on katumus, joka kuuluu ihmiselle.

Todellinen katumus tapahtuu ihmisen mielessä. Mieli hallitsee koko ruumista, ja todellinen katumus saa aikaan sen, että ruumis tottelee Jumalan tahtoa eikä lihan himoja. ”Jos mieli ei ole Jumalan Hengen suoran vaikutuksen alainen, Saatana voi muovaila sitä mielensä mukaan.” —*Mind, Character, and Personality*, vol. 1, p. 22.

”Näytettyään todeksi synnin ja esitettyään vanhurskauden vaatimustason Pyhä Henki vapauttaa mielen kiintymyksestä tämän maailman asioihin ja täyttää sielun pyhyden kaipuulla.” ApT. s. 43.

Alussa

Salomon hallitusajalla, joka oli vuodesta 970 vuoteen 931 eKr, temppekirakennus saatiin valmiiksi. Sen vihkimisseremonian aikaan kuningas Salomo polvistui kansan edessä ja rukoili sanoen: ”Me olemme tehneet syntiä, tehneet väärin ja olleet jumalattomat.” (1. Kun. 8:47). Tämän rukouksen jälkeen tuhansia eläimiä uhrattiin. Vaikka eläinten verta tarvittiin syntien anteeksisaamiseksi, Jumala ei mielisty ”poltouhreihiin ja syntiuhreihiin” (Hebr. 10:6). Ne vain kuvasivat tulevaa todellista uhria. ”Patriarkat, profeetat ja marttyyrit aina vanhurskaasta Aabelista lähtien odottivat tulevaa Vapahtajaa, ja he osoittivat uskonsa Häneen uhrien kautta.”

—*The Signs of the Times*, February 20, 1893.

Vanhassa Testamentissa käytetään usein sanontoja kääntyä pois pahasta ja

kääntyä Jumalan puoleen sanan katua sijasta. ”Kääntykää itsekukin pahalta tieltänne ja pahoista teoistanne, niin saatte asua maassa, jonka Herra on antanut teille ja teidän isillenne, iankaikkisesta iankaikkiseen.” (Jer. 25:5). ”Kääntykää minun tyköni ja antakaa pelastaa itsenne, te maan ääret kaikki” (Jes. 45:22).

Synneistä vaadittiin sovitus eläinten veren kautta. Kuitenkin erityisistä synneistä, kuten jumalanpilkasta, homoseksuaalisuudesta, noituudesta, sapatin rikkomisesta, ihmisten uhraamisesta Molokille, aviorikoksesta ja lankeemuksesta epäjumalanpalvelukseen ihmiset kivitettiin kuoliaiksi (3. Moos. 20; 2. Moos 21:28; 31:15; 3. Moos. 24:16; 5. Moos. 13:10; 22:21,22). Tuomitut syntiset voivat anoa anteeksiantoa, mutta heidän pyyntönsä mukana täytyi olla uhrieläimen verta.

Lahja Jumalalta

Jos ihminen saa lahjan, se ei riipu ihmisen toiveista tai teoista. Me olemme innokkaita saamaan jotakin, mutta se, mitä annetaan, rippuu antajasta, ei vastaanottajasta. Toisaalta kaikki lahjat ovat arvokkaita antajan silmissä. Monet ihmiset eivät arvosta sitä, mitä saavat, vaan haluavat aina jotain lisää. Jumala antoi arvokkaan lahjan omassa Pojassaan meidän kadotetulle maailmallemme johtamaan meidät katumukseen, mutta monet eivät arvosta tätä lahjaa. ”Niin katumus kuin anteeksiantamuskin on Jumalan lahja Kristuksen kautta. Pyhän Hengen kautta me vakuutumme synnistä ja tunnemme tarvitsevamme anteeksiantamusta. Vain murtuneille annetaan anteeksi; mutta Jumalan armo saa sydämen katumaan.” —*Counsels for the Church*, p. 49 Ne, jotka ymmärtävät katumisen lahjan, ovat aina valmiit antamaan anteeksi. Kristuksen aikaan juutalaiset, vaikka olivatkin Rooman hallinnon alla, määräsivät edelleen Vanhan Testamentin rangaistuksia niille, jotka he tuomitsivat syntisiksi. Stefanus kivitettiin. (Apt. 14:19). Nainen, joka tavattiin aviorikoksesta, olisi kivitetty ilman Jeesuksen väliintuloa. (Joh. 8:3-11). Jeesus Kristuskin meinattiin kivittää. (Joh. 8:59). Se osoittaa, että juutalaiset eivät täysin ymmärtäneet katumuksen lahjaa. Samoin on nykyäänkin. Kun huomaamme, että veli tai sisar on tehnyt syntiä, me usein kiirehdimme kertomaan siitä seurakunnalle, sen sijaan että rakkaudessa neuvoisimme syntistä katumaan.

Kenen tulisi katua?

Syntisiä kutsutaan katumukseen. ”En minä ole tullut kutsumaan vanhurskaita, vaan syntisiä parannukseen.” (Luuk. 5:32). Yleensä kun puhumme katumuksesta,

ajattelemme toisia emmekä itseämme. Näin ei ole vain maailmassa, vaan myös seurakunnassa. ”Jos sanomme, ettei meillä ole syntiä, niin me eksytämme itsemme, ja totuus ei ole meissä.” (1. Joh. 1:8). Tässä jakeessa käytetään yksikkömuotoa sanasta synti viittaamaan Jumalan lain rikkomiseen. (1. Joh. 3:4). Ensimmäisten vanhempiemme Aadamin ja Eevan tottelemattomuuden tähden me olemme perineet synnillisen luonnon ja myös synnillisen toiminnan seuraukset. Jos me siis sanomme, että emme ole tehneet syntiä, me teemme Jumalasta valehtelijan. Me ihmiset teemme syntiä päivittäin virheissämme ja erheissämme, jotka luetaan synniksi Jumalan silmissä. Salomo sanoo: ”Sillä ei ole maan päällä ihmistä niin vanhurskasta, että hän tekisi vain hyvää eikä tekisi syntiä.” (Saarn. 7:20). Jumala varoittaa meitä jatkamasta synnissä. Kuinka me sitten voimme lopettaa synnin tekemisen? Katumuksen kautta ja sen kautta, että pyydämme Jumalaa johtamaan Pyhän Hengen kautta, joka osoittaa meidän erheemme ja virheemme.

Saatana ei ole iloinen, jos ihmiset katuvat. Sakarjan kuvaus ylimmäisestä pappi Joosuasta on vaikuttava esitys jokaisesta syntisestä, jonka välittäjänä Kristus toimii. Saatana seisoo puolustajan oikealla puolella vastustaen Kristuksen työtä. Koska syntinen oli valinnut Saatanan hallitsijakseen, Saatana väittää syntistä omakseen. ”Profeetta Sakarjan näyssä ilmaistaan saatana esittämässä syy-töksiään ja Kristus vastustamassa kansansa syyttäjää.” KV. s. 150.

Jumalan rakkaus ja hyvyys

Jumalan rakkaus on niin suuri, että vielä, kun olimme syntisiä, Hän lähetti Poikansa kuolemaan meidän puolestamme. Vain Jumalan hyvyuden ja rakkauden kautta ihmiset tulevat katumuksen. ”Vai halveksitko hänen hyvyytensä ja kärsivällisyytensä ja pitkämielisyytensä runsautta, etkä tiedä, että Jumalan hyvyys vetää sinua parannukseen?” (Room. 2:4). ”Kaukaa ilmestyy minulle Herra: ”Iankaikkisella rakkaudella minä olen sinua rakastanut, sentähden minä olen vetänyt sinua puoleeni armosta.” (Jer. 31:3). ”Jos saat vaikutettua lapsiisi niin, että he harjoittavat Jumalalle otollista katumusta, että jumalallinen suru, joka saa aikaan katumuksen, joka johtaa pelastukseen, työ on läpikotaista ja uskonpuhdistus on varma.” —*Child Guidance*, p. 459.

Katumus, joka johtuu synnin rangaistuksen pelosta, ei ole oikeaa katumusta. Koska Juudas Iskariot pelkäsi syntinsä seurauksia, hän katui ja palautti kolmekymmentä hopearahaa papeille. ”Juudas heittäytyi Jeesuksen jalkojen juureen. Hän tunnusti, että Jeesus oli Jumalan Poika ja hartasti pyysi Häntä

vapauttamaan itsensä vihollistensa käsistä. Vapahtaja tiesi, että Juudas ei todella katunut sitä, mitä oli tehnyt. Tämä väärä opetuslapsi pelkäsi rangaistusta, joka tulisi hänelle tuosta hirvittävästä teosta; mutta hän ei tuntenut todellista surua siitä, että oli kavaltanut viattoman Jumalan Pojan.” —*The Story of Jesus*, p. 121. ”Vakuuttuneen syntisen täytyy tehdä muutakin kuin katua; hänen täytyy tehdä oma osansa, jotta Jumala voisi hyväksyä hänet. Hänen täytyy uskoa, että Jumala hyväksyy hänen katumuksensa lupauksensa tähden.” —*Evangelism*, p. 287 Sen lisäksi, että Juudas ei ollut surullinen väärästä teostaan, hän ei uskonut, että Jumala hyväksyisi hänen katumuksensa, ja niin hän hirttäytyi. Hänen rakkautensa maailmalliseen tunnustukseen esti häntä tulemasta todelliseen katumukseen. ”Sinä rakastat maailmaa, ja sen tavat ovat sinulle mieleisempiä kuin kuuliaisuus taivaalliselle Opettajalle.” —*Testimonies for the Church*, vol. 5, p. 432.

Katumuksen hedelmät

Hedelmistään puu tunnetaan. ”Tehkää sentähden parannuksen soveliaita hedelmiä.” (Matt. 3:8). Maailmassa on sekä aitoja että väärennetyjä tuotteita. Tuotteet saattavat näyttää samalta, mutta ne eroavat toiminnaltaan ja kestävyydeltään. Jos et ole tarkka, sinut voidaan helposti huijata valitsemaan väärennös. Saatana voi saada ihmiset osoittamaan katumusta, joka näyttää aidolta, mutta koska se on tehty lihallisen sydämen kautta, synnintekijä ei hyödy siitä hengellisesti mitään. Yksi katumuksen hedelmä on panna käytäntöön opetetut totuudet, mikä saa meidät kasvamaan hengellisesti. ”Ajoittain sinulla saattaa olla halu katumukseen. Mutta ellet päättäväisesti tee uudistusta ja pane käytäntöön oppimiasi totuuksia, ellei sinulla ole toimivaa uskoa, joka kasvaa jatkuvasti voimassa, sinun katumuksesi on kuin aamun kaste. Se ei anna mitään todellista helpotusta sielullesi. Katumus, jonka saa aikaan tunteiden ajoittainen harjoittaminen, on katumusta, jota pitää katua, sillä se on petosta.” —*Selected Messages*, Book 1, p. 108.

”Hän määritteli ne hedelmät, joita ihmisten, joka haluavat tulla Kristuksen valtakuntaan, tulee kantaa, ja ne ovat rakkaus, armo ja hyvántahtoisuus. Heillä täytyy olla hyveellinen luonne. Nämä hedelmät ovat tulosta aidosta katumuksesta ja uskosta.” —*The Spirit of Prophecy*, vol. 2, p. 55.

”Opettakaa, että katumuksen hedelmien tulee näkyä elämässä vanhurskauden tekoina. Uskon ja omistautumisen elämänä, ja luottamuksena Jumalan sanaan kaiken uskon perustana, epäitsekkinä ja vilpittöminä tekoina, opettakaa heitä

tuntemaan Kristuksen pelastava armo.” —*Review and Herald*, February 18, 1909.

Vaarat olla välinpitämätön katumuksen kutsua kohtaan

Aakan kieltäytyi katumasta ja tunnustamasta. Tuloksena siitä niin hänet kuin hänen koko perheensä kivitettiin; sitten heidän ruumiinsa ja kaikki omaisuutensa poltettiin. Mitä ihminen kylvää, sitä hän aina myös niittää. ”Kun he tunnustivat olevansa Jumalan käskyt pitävä kansa, heidän tekonsa kielsivät heidän uskonsa, ja ilman todellista katumusta synneistään heillä ei ole osaa Kristuksen valtakunnassa.” —*Review and Herald*, January 14, 1873.

Apostoli Pietari sanoi selvästi: ”Ei Herra viivytä lupauksensa täyttämistä, niinkuin muutamat pitävät sitä viivyttämisenä, vaan hän on pitkämielinen teitä kohtaan, sillä hän ei tahdo, että kukaan hukkuu, vaan että kaikki tulevat parannukseen.” (2. Piet. 3:9). Siksi meidän tulisi ymmärtää, mistä olemme langenneet ja tehdä parannus, ennenkuin on liian myöhäistä. Me emme saa käyttäytyä rienaavasti tai epäkunnioittavasti kuten Eesau, joka ei katunut. ”ja ettei kukaan olisi haureellinen tahi epäpyhä niinkuin Eesau, joka yhdestä ateriasta myi esikoisuutensa. Sillä te tiedätte, että hänet sittemmin, kun hän tahtoi päästä siunausta perimään, hyljättiin; sillä hän ei löytänyt tilaa peruutukselle, vaikka hän kyynelin sitä pyysi.” (Hebr. 12:16,17). Me emme saa taistella Pyhää Henkeä vastaan, kun Hän kutsuu meitä katumukseen. Emme saa puolustella vääriä tekojamme. Katuva ihminen ei jatka synnissä.

Armonaika päättyy pian, eikä meillä ole aikaa hukattavaksi. Meidän Herramme, Jeesuksen Kristuksen toisen tulemisen ennusmerkit ovat melkein täyttyneet. Niiden, jotka lukevat Raamattua, tulee herätä horroksestaan ja ponnistella päättäväisesti ottaakseen vastaan Raamatun kutsun katumukseen. Auttakoon Jumala meitä kaikkia pääsemään aitoon katumukseen, niin että katumuksen aidot hedelmät näkyisivät meidän jokapäiväisessä elämässämme. Siunatkoon Jumala teitä kaikkia meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä. Amen.

4. Lukeminen

Tiistaina 8. joulukuuta 2020

Itsehillintä

A. Ngwenya, Zimbabwe

”... tiedossa itsehillintää, itsehillinnässä kestävyyttä, kestävyyydessä jumalanpelkoa.” 2. Piet. 1:6.

Jumalan sana kertoo meille selvästi, että me pelastumme armosta uskon kautta Jeesukseen Kristukseen. Jumalan sana opettaa myös, että siellä, missä on uskoa, pitäisi ilmetä myös hyviä tekoja, ja hyvät teot kuuluvat Kristuksen tottelemiseen. Paholaisen suunnitelma on alusta asti ollut istuttaa synnin siemeniä ihmisruumiiseen saadakseen sitä kautta turmeltua meidän mielemme synnillä. Saatana toimii siten, että saisi meidän olemuksemme ylemmät voimat alistumaan ruumiin alhaisempien voimien hallintaan. Kun lihalliset, alhaiset voimat alkavat hallita, ihminen hylkää jumalallisen ajattelun. Tuloksena ihminen tulee itsensä orjaksi, koska hän joutuu lihan alaisuuteen. Ruumiin tulisi olla mielen palvelija, eikä mielen ruumiin palvelija.

Pelastussuunnitelma osoittaa meille, että ainoa keino alistaa ja voittaa synti, ja lopulta voittaa paholainen, on harjoittaa kohtuutta, itsehillintää. Vapahtajamme osoitti meille toimintansa alussa, että ainoa tapa menestyä hengellisessä elämässä on olla pidättyväinen kaikissa asioissa. Se ilmeni jopa Hänen kuollessaan ristillä. On kirjoitettu: ”Myös sotamiehet pilkkasivat häntä, menivät hänen luoksensa ja tarjosivat hänelle hapanniiniä.” Luuk. 23:36. Hän ei kuitenkaan voinut sallia ruumiinsa tahraamista, mikä olisi turmellut Hänen järkeilykykynsä. Pidättyväisyys on tärkeä avain meidän pelastukseemme, kuten on kirjoitettu: ”Mutta jokainen kilpailija noudattaa itsensähillitsemistä kaikessa; he saadakseen vain katoavaisen seppeleen, mutta me katoamattoman. Minä en siis juokse umpimähkään, en taistele niinkuin ilmaan hosuen, vaan minä kuritan ruumistani ja masennan sitä, etten minä, joka muille saarnaan, itse ehkä joutuisi hyljättäväksi.” 1. Kor. 9:25-27.

”Ihminen voi saavuttaa hyvän itsehillinnän ja arvokkuuden, jotka korottavat hänet ruokahalun ja intohimojen orjuuden yläpuolelle, ja hän voi seistä Jumalan edessä ihmisenä, jonka nimi on kirjoitettuna taivaan kirjoihin.” — *Christian Temperance and Bible Hygiene*, p. 146.

Saatana voi käyttää vain sellaista ihmistä, jolla ei ole itsehillintää, ja johtaa hänen mielensä mihin suuntaan tahansa: ”Kohtuuttomuuden kautta jotkut

uhraavat puolet, kun taas toiset kaksi kolmannesta ruumiinsa, mielensä ja siveellisten voimiensa terveydestä, ja tulevat vihollisen leikkikaluiksi.”

Kohtuuttomuuden seuraukset

Maailma on turmeltunut ja täynnä väkivaltaa, sairautta, rikollisuutta ynnä muuta; jos jäljittäisit voiman, joka saa tämän kaiken aikaan, tulisit huomaamaan, että se on kohtuullisuuden ja itsehillinnän puute. Kuten Profetian Henki sanoo: ”Kohtuuttomuus on pohjimmiltaan suurimmaksi osaksi syypää kaikkeen pahaan elämässä. Vuosittain se tuhoaa kymmeniä tuhansia. Emme puhu kohtuuttomuudesta rajoittuen ainoastaan myrkyttäviin juomiin, vaan annamme sille laajemman merkityksen, johon kuuluu kaikkalainen ruokahalun ja intohimojen hemmottelu.”

—*Child Guidance*, p. 394.

Kohtuullisuus kaikessa

”Kohtuullisuutta kaikissa elämän asioissa tulee opettaa ja harjoittaa. Kohtuullisuus syömisessä, juomisessa, nukkumisessa ja pukeutumisessa on yksi suurista uskonnollisen elämän periaatteista. Totuus tuotuna sielun temppeleihin vaikuttaa siihen, miten kohtelemme ruumistamme. Mihinkään, mikä koskettaa ihmistoimijan terveyttä, ei saa suhtautua välinpitämättömästi. Meidän iankaikkinen hyvinvointimme riippuu siitä, miten käytämme tässä elämässä aikaamme, voimiamme ja vaikutustamme.” — *Child Guidance*, p. 394.

Pelastussuunnitelma puhdistaa synnistä ja tarjoaa täydellisen ennalleen asettamisen. Mutta paholaisen suunnitelma on jatkaa synnissä. Älä pelkää. Sinulla on Vapahtaja, joka kuoli sinun tähtesi. Häntä kiusattiin kaikilla asioilla, myös kohtuuttomuudella, mutta Hän kesti kiusaukset. Muistakaa, kuinka katolinen kirkko myi synninpäästöjä, koska papit väittivät voivansa antaa anteeksi synnit ja poistaa syntisiltä niin ajalliset kuin kuoleman jälkeisetkin rangaistukset. Monet kuitenkin hemmottelevat ruokahaluaan syömällä ja juomalla, käyttävät huumaavia aineita ja omaksuvat muita epäterveellisiä tapoja.

”On kaikkein vaikeinta opetella pois tavoista, joita on vaalinut koko elämänsä. Kohtuuttomuuden demoni on valtavan voimakas, eikä sitä ole helppo voittaa. Mutta jos vanhemmat aloittavat taistelun sitä vastaan kotilietensä äärellä, omista perheissään, niissä periaatteissa, jotka opettavat lapsilleen pienestä pitäen, silloin he voivat odottaa saavanas menestystä. Se vaatii ... pitäytymistä

tarkasti kohtuullisuudessa periaatteessa syömisen ja juomisen suhteen.” — *Christian Education*, p. 180.

Kohtuullisuus käy pyhityksen edellä

Raamatussa meille kerrotaan, että meidän tulee pyytää Jeesusta puhdistamaan meidät kaikesta, mikä saastuttaa meidän ruumiimme, ja pyhittämään meidät. Meidän tulisi muistaa kristillisessä vaelluksessamme, että tämän elämän päämäärä on pyhitys. Monet katuvat kuullessaan tuomion päivänä sanat: ”Minä en ole koskaan teitä tuntenut.” (Matt. 7:23). Profetian Henki varoittaa: ”Jumalan kansa joutuu oppimaan kohtuullisuuden merkityksen kaikissa asioissa...”

”Kaikki itsensä hemmottelu on poistettava heidän elämästään. Ennenkuin he voivat todella ymmärtää todellisen pyhityksen ja Kristuksen tahtoon mukautumisen merkityksen, heidän täytyy Jumalan avulla saada voitto huonoista tavoista ja käytännöistä.” — *Child Guidance*, p. 396

Syömisessä

Todellinen kohtuullisuus opettaa meitä luopumaan täysin kaikesta vahingollisesta ja käyttämään järkevästi sitä, mikä on terveellistä. On muutamia, jotka ymmärtävät oikein sen, kuinka paljon heidän ruokailutottumuksensa vaikuttavat heidän terveyteensä, heidän luonteeseensa, heidän käyttökelpoisuuteensa tässä maailmassa ja heidän iankaikkiseen kohtaloonsa. Ruokahalun täytyy aina olla siveellisten ja järjellisten voimien alainen. Ruumiin tulee olla mielen palvelija, eikä mielen ruumiin palvelija.

”Ne, jotka syövät ja työskentelevät kohtuuttomasti ja epäjärkevästi, myös puhuvat ja toimivat epäjärkevästi. Ei tarvi juoda alkoholijuomia ollakseen epäräit. Kohtuuttoman syömisen synty – syöminen liian usein, liiallinen syöminen ja epäterveellisten ruokien söminen – turmelee ruuansulatuselimistön terveen toiminnan, vaikuttaa aivoihin ja arvostelukykyyneen, estäen järkevän, rauhallisen, terveen ajattelun ja toiminnan.” — *Child Guidance*, p. 398.

Ensimmäinen askel itsehillintään on ruokahalumme hillintä. Miten? Meidän tulee kysyä itseltämme, miksi me syömme ja juomme. Ja mitä me syömme ja juomme. Näyttäisi olevan suuri joukko ihmisiä, jotka ovat unohtaneet syyn, miksi he syövät ja juovat. Monien ihmisten ruokailutottumuksia määrää heidän makunsa. He eivät koskaan kysy, onko tämä minulle hyödyllistä. Vaan ennemminkin, miltä se maistuu. Siksi monet ihmiset eivät syö koskaan

kotona, vaan valitsevat ravintolan sen sijaan, koska siellä ruoka pääsääntöisesti valmistetaan maistumaan hyvältä, ei niinkään vahvistamaan kehoa tai parantamaan verta. Esimerkiksi useimmat ihmiset pitävät enemmän perunalastuista tai paistetuista perunoista kuin keitetyistä perunoista. Mutta keitetyt perunat ovat terveellisempiä, koska ne ovat helposti sulavia ja tulevat ruumiin hyödyksi. Mitä ikinä me syömme ja juommekin, sen tulisi rakentaa hyvää verta, joka ravitsee kehoa ja aivoja, auttaa ajattelemaan ja toimimaan hyvin. Monet meidän seurakunnassamme ajattelevat, että pidättäytyminen liharuuista on ainoa, mitä vaaditaan kohtuullisuuteen. Kohtuullisuus ei ole vain pidättäytymistä haitallisista ruuista, vaan myös kaiken terveellisen ruuan nauttimista kohtuudella. Kohtuullisuus on itsehillinnän harjoittamista.

Työssä

Meidän tulisi harjoittaa kohtuullisuutta myös työssämme. Meillä ei ole velvollisuutta asettua paikkaan, jossa joudumme tekemään liikaa työtä. Jotkut joutuvat toisinaan asemaan, missä se on tarpeen, mutta sen tulisi olla poikkeus, ei sääntö. Meidän tulee harjoittaa kohtuutta kaikissa asioissa. Jos me kunnioitamme Herraa tehden oman osamme, Hän puolestaan pitää meidät terveinä. Meillä tulisi olla kaikki ruumiinjäsenemme hallinnassa. Harjoittamalla kohtuutta syömisessä, juomisessa, pukeutumisessa, työssä, ja kaikessa muussa, me voimme tehdä terveytemme hyväksi enemmän kuin kukaan lääkäri.

”Sääntönä, päivän työ ei saisi kestää iltaan... Minulle on näytetty, että ne, jotka tekevät niin usein, menettävät enemmän kuin saavat, heidän voimansa uupuvat ja he tekevät työtään hermostuneen jännittyneesti. He eivät ehkä huomaa mitään välitöntä haittaa, mutta he turmelevat terveytensä perustaa.”

— *Child Guidance*, p. 397

Saamme kiittää Jumalaa, että Hän antoi meille lepopäivän, sapatin. Elämme ajassa, jossa monet ihmiset juoksevat rikkauten perässä eivätkä lepää, ennenkuin ovat tulleet varakkaiksi. Mutta ironista on, että kun he lopulta alkavat levätä, he kuolevat menettäen iankaikkisen elämänsä maallisten rikkauksiensa mukana. Miksi he kadottavat molemmat elämänsä? Kohtuuttoman työnteon takia. ”Joku ihminen on aivan yksin, hänellä ei ole ketään, ei poikaa, ei veljeä. Silti hänen vaivannäöllään ei ole loppua eikä hänen silmänsä saa rikkaudesta kyllikseen. ”Ketä varten minä näen vaivaa ja kieltäydyn kaikesta hyvästä?” Tämäkin on turhuutta, surkeaa ja turhaa.” Saarn. 4:8.

Pukeutumisessa

”Vaateuksen tulisi olla kaikin puolin terveellinen. Ennen kaikkea Jumala toivoo meidän olevan terveitä – terveitä ruumiiltamme ja sieluiltamme. Ja meidän täytyy toimia yhteistyössä Hänen kanssaan saadaksemme niin ruumiin kuin sielunkin terveyden. Molempiin vaikuttaa terve pukeutuminen. Sen tulisi olla viehättävä, kaunis ja omata luonnollista yksinkertaisuutta. Kristus on varoittanut meitä ylpeydestä, mutta ei luonnollisesta viehkeydestä ja kauneudesta.” —*Child Guidance*, p. 398

Toinen syy nykysairauksiin on huono pukeutuminen. Ihmiset ovat tulleet muodin orjiksi. Nykymuoti ei tunne säitä. Monet vaatteet eivät suojaa tarpeeksi kaikkia ruumiinosia, vaan ne joutuvat alttiiksi kuumalle tai kylmälle. Seurauksena on sairastuminen. Harvat ymmärtävät, että se, mitä he pitävät päällään, vaikuttaa heidän ruumiilliseen, henkiseen ja hengelliseen terveyteensä. Saatana työskentelee väsymättä turmellakseen ruoka- ja vaateollisuuden, ja siten hän avaa mahdollisuuksia itseihailulle, ja saa kristityt täysin unohtamaan maailman lopun.

Kohtuullisuus on uskonnollisen elämän periaate

”Kohtuullisuutta kaikissa elämän asioissa tulee opettaa ja harjoittaa. Kohtuullisuus syömisessä, juomisessa, nukkumisessa ja pukeutumisessa on yksi suurista uskonnollisten elämän periaatteista. Totuus tuotuna sielun temppeleihin johtaa ruumiin kohtelua. Mihinkään, mikä koskettaa ihmistoimijan terveyttä, ei saa suhtautua välinpitämättömästi. Meidän iankaikkinen hyvinvointimme riippuu siitä, miten käytämme tässä elämässä aikaamme, voimiamme ja vaikutustamme.” —*Child Guidance*, p. 394.

Rakkaat veljet ja sisaret, muistakaamme, että meillä on täällä vain yksi elämä, ja jokaisen tulisi kysyä itseltään, kuinka voin sijoittaa elämäni niin, että saan suurimman mahdollisen hyödyn? Kuinka voin elää Jumalan kunniaksi?

Kun päätämme tämän vuoden, tarkastelkaamme, kuinka elimme vuoden 2020, ja mitä muutoksia voimme vielä tehdä, kun armonaikaa vielä on jäljellä. Olkaa siunattuja. Amen.

5. Lukeminen

Keskiviikkona 9. joulukuuta 2020

Kestävyys

D. Francis, Sri Lanka / India / USA

”Sentähden, kun meillä on näin suuri pilvi todistajia ympärillämme, pankaaamme mekin pois kaikki, mikä meitä painaa, ja synti, joka niin helposti meidät kietoo, ja juoskaamme kestävinä edessämme olevassa kilvoituksessa,” Hebr. 12:1.

Jumalan lapsina meillä on suuri toivo päästä Isän kotiin. Tällä elämän matkalla kohtaamme monia ongelmia ja koettelemuksia, jotka ovat tuttuja koko ihmiskunnalle, sekä sellaisia, jotka tulevat vain Jumalan lasten osaksi. Monilla on sisäisiä ristiriitoja, kun toiset joutuvat kamppailemaan pelkojensa kanssa. Meidän elämäämme nivoutuu päämääriä ja unelmia, joihin liittyy pelkoja, epäilyksiä ja pettymyksiä. Kaikki nämä kielteiset puolet vaikuttavat meidän hengelliseen matkaamme ja kasvuamme. Hebrealaisten 6:19 lue: ”Se toivo meille on ikäänkuin sielun ankkuri, ...” Kristityn matka on yhdistelmä uskoa ja toivoa. Meidän elämämme ei ole vain lyhyt pikamatka kilpailussa, vaan se on pitkän matkan maratooni. ”Ettekö tiedä, että jotka kilparadalla juoksevat, ne tosin kaikki juoksevat, mutta yksi saa voittopalkinnon? Juoskaa niinkuin hän, että sen saavuttaisitte.” (1. Kor. 9:24). Meidän täytyy olla lujia ja juosta tämä kilpajuoksu kestävyydellä ja kärsivällisyydellä, vaikka kohtaamme monia takaiskuja matkalla.

Kestävyys – jalostettuna

Verbi kestää tulee latinan sanasta *perseverare*, joka merkitsee jatkaa järkkymättä, sinnitellä.” (<https://www.vocabulary.com>).

Sanaa kestävyys ei käytetä yleisesti Raamatussa, mutta sillä on paljon synonyymejä.

The Meriam Webster Dictionary määrittelee kestävyuden ”jatkuvana ponnisteluna tehdä tai saavuttaa jotakin vaikeuksista, epäonnistumisista tai vastustuksesta huolimatta.” Cambridge Dictionary määrittelee sen jatkuvana ja päättäväisenä ponnisteluna. Näiden määritelmien avulla meillä saattaa olla parempi ymmärrys tästä aiheestamme. Raamatussa ja Profetian Hengessä on joitain synonyymejä kestävyydelle, kuten ahkeruus, sitkeys, omistautuminen, päättäväisyys, peräänantamattomuus, ja monia muita.

”Kun työskentelemme ahkerasti kanssaihmissämme pelastuksen hyväksi, Jumala antaa meidän ponnistelujemme menestyä.” —*Testimonies for the*

Church, vol. 9, p. 86.

”Kestävyys – avain hengellisen kasvun ja menestyksen saamiseksi.”

”Menestystä ei saavuteta millään alalla sattumalta, vahingossa eikä kohtalon oikusta, vaan se tulee Jumalan kaitselmuksen aikaansaamana uskon ja tahdikkuuden, hyveen ja kestävyuden palkkana. Hienoja henkisiä ominaisuuksia ja korkeaa siveellistä tasoa ei saada sattuman satona. Jumala antaa tilaisuuksia, ja menestys riippuu niiden käyttämisestä.” PK. s. 334.

Meidän menestyksemme riippuu meidän kyvystämme käyttää Jumalan antamia lahjoja täydellisessä laajuudessaan. Siinä prosessissa kestävyys ja itsensä motivointi ovat tärkeässä roolissa. Hengellinen, henkinen ja ruumiillinen kasvu, sosiaaliset ja taloudelliset saavutukset ja yleinen menestyminen elämässä on tulosta kestävydestä tai päättäväisistä ponnisteluista yhteistyössä uskomme kanssa Jumalaan ja Hänen kaitselmukseensa.

Yleisesti meillä ihmisinä on taipumus epäonnistumisen pelkoon. Vertauksessa leivisköistä Jeesus mainitsi palvelijan, joka pelkäsi epäonnistumista ja kätki leiviskänsä maahan, ja menetti lopuksi sen kokonaan. Meidän täytyy olla valmistatuneita ottamaan riskejä elämässä pitääksemme uskomme ja saavuttaaksemme menestystä. Mikään ei ole sen merkityksellisempää kuin, mitä Jeesus teki: ”Pelastaakseen ihmisen Hän otti iankaikkisen riskin.” Risk...—*Signs of the Times*, January 5, 1915.

Kulje eteenpäin uskossa Kristukseen.

Useimmat meistä tykkäävät olla tietyllä mukavuusalueella. Me olemme pelokkaita tai laiskoja siirtymään siltä pois. Toisinaan emme pidä mistään tapahtumasta, ihmisestä tai päätöksestä, joka siirtää meidät pois tältä alueelta. Mutta meidän pitää olla liikkeessä. Joka päivä meidän pitää astella varovaisesti eteenpäin hengellisessä elämässämme. ”Valvokaa siis joka aika ja rukoilkaa, että saisitte voimaa paetaksenne tätä kaikkea, mikä tuleva on, ja seisoaksenne Ihmisen Pojan edessä.” Luuk. 21:36.

Kestävyys - tuo fyysistä, henkistä ja hengellistä voimaa

”Koko elimistö tarvii ulkoilmassa tehdyn harjoituksen virkistävää vaikutusta. Muutama tunti ruumiillista työtä joka päivä uudistaa ruumiin voimia ja antaa lepoa ja rentoutusta mielelle.” *Testimonies for the Church*, vol. 4, pp. 264, 265 (1876).

Vihollinen pystyy helposti vaikuttamaan heikkoon mieleen, johtaen sitä

masennukseen, joutilaisuuteen ja haitallisiin tapoihin. Noudattamalla terveellistä ruokavaliota, liikuntaa, riittävää juomista, hengellistä mietiskelyä, kunnollista nukkumista, rukouselämää ja hyviä tapoja, ne auttavat taistelemaan kielteisyyttä vastaan meissä. Toisaalta kaikki nämä parantavat meidän kestävyttämme ja määrätietoisuuttamme siirtyä seuraavalle tasolle henkisessä ja hengellisessä kasvussa. ”Mutta te olkaa lujat älkääkä antako kätenne vaipua, sillä teidän työllänne on palkkansa.” 2. Aikak. 15:7.

Meidän tarvii kristittyinä kehittää positiivinen asenne, ja se auttaa meitä kehittämään paremman persoonallisuuden ja lisää meidän vaikutusvaltaamme yhteiskunnassa. Jos meillä on myönteinen toiveikkaus, usko ja myönteisiä odotuksia, se rakentaa meidän uskoamme, mikä taas lisää meidän kestävyttämme. Meidän uskollinen vaikutuksemme ja hengellinen lähestymistapamme ratkaisevat monia sisäisiä ja ulkoisia ristiriitoja. Meidän tasapainoinen asenteemme auttaa meitä myös laajentamaan vaikutustamme, kun kylvämme Jumalan sanaa ei-uskovaisten keskuudessa. Se puolestaan auttaa edistymään elämässä yleensä. Mutta pitäkää mielessänne, että kun olemme tekemisissä ihmisten kanssa, kohtaamme pettymyksiä, arvostelua, ristiriitoja ja joskus myös epäonnistumisia. Kysymys kuuluukin, aiommeko luovuttaa? Vai mennä eteenpäin?

”Jos et voi lentää, niin juokse, jos et voi juosta, niin kävele, jos et voi kävellä, niin ryömi, mutta mitä teetkin, sinun pitää liikkua jatkuvasti eteenpäin.” Dr. Martin Luther King Jr. (<https://www.enotes.com/jax/index.php/homeworkhelp/cite?questionID=343193>).

Meidän täytyy aina pitää päämäärä mielessämme. Meillä kaikilla on ja pitää olla päämääriä elämässä. Meidän elämämme tulisi olla päämäärähakuista ja keskittynyttä. Jumalalla on aina päämäärä. Monet profetiat osoittavat Jumalan päämääriä tai aikomuksia. Joka askeleella ja kaikessa mitä teemme tai tahdomme tehdä, meidän tulee kysyä itseltämme: ”Miksi teen tämän?” Tämä kysymys auttaa meitä oikeille jäljille. ”Kultakin koetellaan tulella, ja onhan teidän uskonne paljon arvokkaampaa kuin katoava kulta. Koettelemuksissa teidän uskonne todetaan aidoksi, ja siitä koituu Jeesuksen Kristuksen ilmestyessä ylistystä, kirkkautta ja kunniaa.” (1. Piet. 1:7). Meidän tärkein päämäärämme on saada kohdata Vapahtajamme, kun Hän tulee.

”Omistakaa mielenne hengellisille asioille. Älkää antako ajatustenne viipyä itsessänne. Harjoittakaa kivoittelevaa, iloista henkeä. Te puhutte liian paljon merkityksettömistä asioista. Ette saa siitä mitään hengellistä voimaa. Jos puhumiseen käytetty voima olisi omistettu rukoukselle, te saisitte hengellistä

voimaa, ja teidän sydämessänne soisi sävel Jumalalle.” —*Testimonies for the Church*, vol. 2, pp. 434, 435.

Kestävyys – Kristus paras esimerkki

Luuletteko, että Jeesuksen maailmankaikkeuden Luojana tarvi sinnitellä meihin verrattuna? Hän syntyi tähän maailmaan sataprosenttisena ihmisenä, ja Häntä voitiin kiusata, masentaa ja Häntä vastaan hyökätä. Jos Jeesusta ei olisi voitu kiusata samoin kuin meitä, Saatana ei olisi tuhlannut aikaansa yrittäen kiusata Jeesusta koko ajan. Jeesus kohtasi enemmän haasteita kuin kukaan meistä. Kun Hän oli syntynyt, Hänet yritettiin tappa. Hänen oma yhteisönsä ei uskonut Häneen. (Joh. 7:5) Uskonnolliset johtajat arvostelivat Häntä ja hylkäsivät Hänen opetuksensa. Lopulta Hänen oma opetuslapsensa kavalsi Hänet. Jeesuksen täytyi pitää lujasti kiinni suunnitelmasta alusta loppuun asti. Jeesus on paras esimerkki kestävydestä. Hänen voimansa oli Hänen rukouselämänsä. Mikään näistä ikävistä asioista tai haasteista ei pystynyt estämään Jeesusta saavuttamasta päämääräänsä ristillä. ”Ollen päivittäin kiusausten ympäröimänä ja kansan johtajien jatkuvasti vastustaen Kristusta, Hän tiesi, että Hänen täytyi vahvistaa itseään rukouksella. Ollakseen siunaukseksi ihmisille, Hänen täytyi olla yhteydessä Jumalan kanssa, saadakseen Häneltä voimaa, kestävyyttä ja lujuuutta.” —*Gospel Workers*, p. 255. Getsemanen puutarhassa Jeesus oli hyvin ahdistunut synnin taakan alla, jonka Hän aikoi kantaa. Hän rukoili vakavasti Isää pyytäen apua. Kukaan Hänen ympärillään olleista ei pystynyt Häntä paljoo auttamaan. Hän pyysi opetuslapsiaan rukoilemaan, mutta he olivat liian unisia. Jeesuksen edessä oleva kysymys oli nhimillisestä näkökulmasta katsottuna: ”Luovunko tehtävästäni?” Mekin joudumme joskus sellaisiin tilanteisiin, minkä Jeesus kohtasi. Jeesus tarvi ihmisenä ulkopuolista apua tuona hetkenä. Hän sai tukea taivaasta vastauksena vakavaan rukoukseensa. ”Eikä Hän tahdo luopua tästä tehtävästään. Hän haluaa sovittaa ihmiskunnan, joka on ollut halukas syntiin. Nyt Hänen rukouksensa huokuu nöyrää alistumista: »Jos tämä malja ei voi mennä ohitseni, minun sitä juomattani, tapahtukoon Sinun tahtosi.»” AT. s. 666.

Jeesus osoitti kestävyyttä Isän avulla. Jeesus oli rukoustaistelija. Jeesus alisti tahtonsa Isän tahtoon. Hän keskittyi perimmäiseen tehtäväänsä. Kun inhimilliset taipumukset uhkasivat Hänen lähetystehtäväänsä, Hän etsi apua Jumalalta, Isältä. Jeesus on meidän esimerkkinne.

Kestävyys – oleellinen osa rukousta

”Olkaa kestäväiset rukouksessa ja siinä kiittäen valvokaa, rukoillen samalla meidänkin edestämme, että Jumala avaisi meille sanan oven puhuaksemme Kristuksen salaisuutta, jonka tähden minä myös olen sidottuna, että minä sen ilmoittaisin, niinkuin minun tulee puhua.” Kol. 4:2-4.

Voimme nähdä viisi pääaihetta näissä jakeissa. Ensinnäkin, apostoli Paavali pyytää kolossalaisia olemaan kestäviä tai jatkamaan rukouksessa. Ei saa luovuttaa, vaan pitää usko Jeesukseen. Toiseksi hän kehottaa valvomaan rukouksessa. Kolmanneksi, meidän rukoustemme tulisi sisältää kiitos sydämestämme. Neljänneksi, meidän tulisi rukoilla, että sydämemme tulisi vastaanottavaiseksi Jumalan sanalle, ja myös, että Hänen sanaansa tulisi jakaa muillekin. Viidenneksi apostoli Paavali pyytää rukoilemaan hänen lähetystehtävänsä puolesta, ja siten meidänkin tulisi rukoilla koko lähetystyön ja kaikkien lähetystyöntekijöiden puolesta. Kun jatkamme kestävinä rukouksessa, huomioiden nämä kaikki kohdat rukouksessamme, se koituu meidän kaikkien siunaukseksi.

”Ja tehkää tämä kaikella rukouksella ja anomisella, rukoillen joka aika Hengessä ja sitä varten valvoen kaikessa kestäväisyydessä ja anomisessa kaikkien pyhien puolesta;” Ef. 6:18.

Kun ajattelemme kestävyyttä rukouksessa, saatamme muistaa Jeesuksen vertauksia evankeliumeissa. Eryityisesti löydämme vertauksen miehestä, joka pyysi leipää ruokkiakseen ystävänsä, joka sattui tulemaan vierailulle keskiyöllä, nälkäisenä. (Luuk. 11:5-8). Tämä kertomus on Luukkaan kirjassa, heti Herran rukouksen jälkeen. On siis ilmeistä, että rukous on olennaista. Samasta luvusta luemme Vapahtajan seuraavat sanat: ”Niinpä minäkin sanon teille: anokaa, niin teille annetaan; etsikää, niin te löydätte; kolkuttakaa, niin teille avataan. Sillä jokainen anova saa, ja etsivä löytää, ja kolkuttavalle avataan.” Luuk. 12:9,10.

Jälleen me löydämme toisen tutun Jeesuksen vertauksen Luuk. 18:1-8 leskestä ja väärämielisestä tuomarista. Tämän vertauksen syy tai tarkoitus on: ”Jeesus esitti opetuslapsille vertauksen opettaakseen, että aina tulee rukoilla, koskaan lannistumatta.” Jälleen Jeesus mainitsi kestävyuden tuloksen: ”Niin Herra sanoi: ”Kuulkaa, mitä tuo väärä tuomari sanoo! Eikö sitten Jumala toimittaisi oikeutta valituillensa, jotka häntä yötä päivää avuksi huutavat, ja viivyttäisikö hän heiltä apuansa? Minä sanon teille: hän toimittaa heille oikeuden pian. Kuitenkin, kun Ihmisen Poika tulee, löytäneekö hän uskoa maan päältä?”” Jakeet 6-8. Tässä näemme, että Jeesus yhdistää uskon ja kestävyuden pelastukseen.

Kestävyys – kirkastetut kestävät loppuun asti

”Koska me siis olemme uskosta vanhurskaiksi tulleet, niin meillä on rauha Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, jonka kautta myös olemme uskossa saaneet pääsyn tähän armoon, jossa me nyt olemme, ja meidän kerskauksemme on Jumalan kirkkauden toivo.” Room. 5:1,2.

Rakkaat veljet ja sisaret, lähestymme jälleen yhden vuoden loppua. Tämä vuosi oli monille meistä hyvin haastava. Monet ovat menettäneet rakkaansa Covid 19 pandemian vuoksi, kun taas toisia se on koskettanut sosiaalisesti ja taloudellisesti. Mutta kuitenkin Jumala on auttanut meitä tämän vuoden läpi Hänen kunniakkaan ilmestymisensä toivossa. Ilmestyskirjassa sen kirjoittaja Johannes kutsuu valittuja pyhiksi. Kun meidät vanhurskautetaan ja pyhitetään, me odotamme kirkastamista Herran ilmestyessä. Jälleen kerran meidän tulee kysyä itseltämme: ”Luovutammeko tämän kilpajuoksun? Vai kestämmekö loppuun asti?”

”Kristus on antanut tehtävän: 'Menkää kaikkeen maailmaan'. Mark. 16:15. Kaikkien täytyy kuulla varoitussanoma. Mitä arvokkain palkinto odottaa kaikkia, jotka juoksevat tämän kristityn kilpajuoksun. Ne, jotka juoksevat kärsivällisesti, saavat katoamattoman elämän kruunun.” - *Testimonies for the Church*, vol 9, p. 136.

Kestävyys – käytännöllisiä opetuksia näkijältä

Legendaarinen tri King oli Amerikan Mahatma Gandhi. Hän seurasi Gandhin ”Ahimsa Satyagrahaa”, väkivallatonta protestia, joka raivasi tietä odotetulle kansalaisyhteisöjen vapaudelle.

”Tri Martin Luther King nuorempi, jonka alkuperäinen nimi oli Michael King nuorempi (syntynyt Atlantassa, Georgiassa 15.1.1929 – kuollut 4.4.1968 Memphisissä, Tennesseessä), baptistisaarnaaja ja aktivisti, joka johti kansalaisyhteisöliikettä Yhdysvalloissa 1950-luvun puolivälistä kuolemaansa asti 1968. Hänen johtajuutensa oli tärkeää sen liikkeen menestymiselle rotuerottelun päättämisessä Yhdysvaltojen eteläisissä ja muissakin osissa. King nousi kansan tietoisuuteen eteläisen osan kristittyjen johtajien konferenssin päänä, joka esitti väkivallattomia keinoja, kuten valtava marssi Washingtonissa (1963), saavuttaaksensa kansalaisyhteisöä. Hänelle myönnettiin Nobelin rauhanpalkinto vuonna 1964.

3. huhtikuuta (1968) King oli tullut takaisin Memphisiin, missä kaupunginhallitus oli anonut kieltoa, joka estäisi häntä johtamasta toista marssia. ... Kingille tappouhkaukset eivät olleet vieraita, mutta ne olivat

lisääntyneet, kun hän oli korostanut Vietnamin sodan vastustusta. Ennen lähtöään Memphisiin King oli tiedottanut vaimolleen ja vanhemmilleen, että oletettavasti hänen päästään oli luvattu palkkio. ...

Tuona iltana oli suunniteltu joukkokokous piispa Charles Masonin temppeliin, Mamphisin helluntaiseurakuntaan. King oli uupunut, hänellä oli kurkku kipeä, ja hän tunsu itsensä sairaaksi. Kun oli ukonilma, ja oli siten oletettavaa, että tilaisuus peruuntuisi, hän lähetti parhaan ystävänsä luutnantti Ralph Abernathyn puhumaan sijastaan. Kun Abernathy saapui kirkkoon, hän näki, että paljon odotettua suurempi joukko oli paikalla odottamassa jännittyneenä, että saisi kuulla Kingiä. Abernathy soitti Kingille pyytäen häntä tulemaan, ja lupasi, että hän hoitaisi pääasiat, kunhan King puhuisi muutaman sanan, ja King suostui. Tapahtumassa King puhui yli 40 minuuttia keräten voimia ja antaen voimaa yleisölleen, pitäen lopulta yhden retorisesti parhaista ja ylevimmistä puheistaan. ... Lopulta, kun hän oli lopettelemassa, hänen puheensa muuttui profeetalliseksi: 'Meillä on joitain vaikeita päiviä edessämme. Mutta minusta ei nyt todella ole väliä, koska olen ollut vuoren huipulla. ... Kuten kuka hyvänsä, minäkin haluaisin elää pitkän elämän. Pitkäikäisyydellä on paikkansa. Mutta en ole siitä huolissani nyt. ... Olen nähnyt Luvatun maan. En ehkä pääse sinne teidän kansanne. Mutta haluan teidän tietävän tänä iltana, että me kansana pääsemme Luvattuun maahan! ... En ole huolissani mistään. En pelkää ketään ihmistä! Minun silmäni ovat nähneet Herran tulemuksen kirkkauden!'” Lainattu Britannian sanakirjasta – artikkelit kirjoittanut David L. Lewia ja Cayborne Carson

(<https://www.britannica.com/biography/Martin-Luther-King-jr> and by Jeff Wallenfeldt (<https://www.britannica.com/event/assassination-of-Martin-Luther-King-Jr/The-Mountaintop-Speech>).

Tänä päivänä tuhannet afrikanamerikkalaiset nauttivat Yhdysvalloissa kansalaisoikeuksista kaikilla elämän alueilla sellaisten ihmisten, kuin tri Kingi, peräänantamattomien ponnisteluiden tähden. Jumalan armon tähden uhkaukset, sairaudet, palkkiot tai lahjukset, hetkelliset takaiskut tai mikään muukaan ei voi pysäyttää päämäärätietoista ihmistä, joka on kestävä ja omistautunut.

Yhteenvetona: ”Vastaanottamalla rukouksessa voimaa Jumalalta sekä pyrkimällä kestävästi kehittämään mieltämme huomaavaiseksi ja huolehtivaksi me kykenemme suorittamaan päivittäiset velvollisuudet sekä säilyttämään rauhan sydämessämme kaikissa oloissa.” Vs. s. 94.

”Ja Herra ohjatkoon teidän sydämenne Jumalan rakkauteen ja Kristuksen

kärsivällisyyteen.” 2. Tess. 3:5. Aamen

6. Lukeminen

Perjantaina 11. joulukuuta 2020

Antautuminen

P. Hunger, Argentina / USA

Kun kuulet lauseen: ”Minä antaudun täysin”, varmaan mieleesi tulee melodia. ”I surrender all” on Judison Van DeVenterin kirjoittama laulu, ja sitä lauletaan nykyään monilla kielillä. [Suomeksi Kaikki Jeesukselle annan, adventtilaulukirjassa numero 326]. Van DeVenter syntyi 5. joulukuuta 1855 Michiganissa Yhdysvalloissa. Hänestä tuli opettaja ja valvoja Pennsylvanian yleisessä koulussa kuten myös aktiivinen muusikko paikallisseurakunnassaan. Nähdessään hänen lahjakkuutensa, hänen ystävänsä rohkaisivat häntä omistautumaan täysin evankelioimistyyölle. Viisi vuotta ristiriita repi hänen mieltään ja sydäntään, jatkaako opettajana vai omistautuako evankelioimistyyölle. Judson itse sanoi: ”Jonkin aikaa kamppailin sen välillä, kehittääkö lahjojani taiteen alalla vai ryhtyäkö täysiaikaiseksi evankelistaksi. Lopulta koitti keskeinen hetki minun elämässäni, ja minä antauduin täysin. Minun elämäni annettiin uusi päivä. Minusta tuli evankelista, ja huomasin syvällä sielussani lahjan, jota en ollut ennenkin tuntenut. Jumala oli kätkenyt laulun minun sydämeeni, ja koskettaen herkkää kieltä, Hän sai minun laulamaan.” (Hawn, Michael. *History of Hymns – I Surrender All.* Discipleship Ministries.com. <https://www.umcdiscipleship.org/resources/history-of-hymns-i-surrender-all> (accessed May 31, 2020)).

Judson jakoi evankeliumin hyvää uutista niin Yhdysvalloissa kuin Englannissa ja Skotlannissakin, jakaen toivon sanoja sanomallaan ja lauluillaan.

Me lähestymme vuoden 2020 loppua, vuoden, joka on ollut täynnä tapahtumia, jotka ovat selviä merkkejä siitä, että loppu on hyvin lähellä. Vuoden 2020 alusta olemme nähneet katastrofin seuraavan toistaan: tulipaloja, maanjäristyksiä, koronaviruksen vitsaus, sotia, kriisejä maailmanlaajuisessa taloudessa, nälänhätää, hirmumyrskyjä ynnä muuta. Tuhannet ihmiset ovat menettäneet henkensä näiden lopunajan tapahtumien aikana. Samoin kuin Van DeVenterin ystävät kehottivat häntä palvelemaan

Jumalaa, Herra kutsuu meitä antautumaan täysin, ja siten pelastamaan oman elämämme ja ympärillämme olevien ihmisten elämän. On aika tehdä ratkaisu ja julistaa hyvää uutista maailmalle, joka on syvällä pimeydessä.

Herra sanoo meille: ”Anna sydämesi, poikani, minulle, ja olkoot minun tieni sinun silmissäsi mieluiset.” Snl. 23:26. Herra ei ainoastaan halua siunata meitä, antaa meille rauhan ja johtaa meidät uuteen vuoteen, vaan Hän myös kutsuu meitä antamaan itsemme Hänen käsiinsä, niin että me antaudumme täysin Hänen palvelukseensa.

Ystävysty Jumalan kanssa ja pidä lupauksesi

Tämä on Jumalan kutsu: ”Tee siis sovinto ja elä rauhassa hänen kanssaan, niin saavutat onnen. Silloin on ilosi oleva Kaikkivaltiaassa, ja sinä nostat kasvosi Jumalan puoleen. Kun rukoilet häntä, niin hän kuulee sinua, ja sinä saat täyttää lupauksesi.” Job 22:21,26,27.

Ihmisen sydäimestä taistelee kaksi puolta: Jeesus ja Saatana. Toisaalla Saatana tarjoaa meille lukuisia huvituksia ja nautintoja. Mutta hän aiheuttaa myös katastrofeja, jotka johtavat tuhoon ja kuolemaan. Toisaalla Jeesus osoittaa meille erilaisen polun, joka johtaa iankaikkiseen elämään. Puolittainen antautuminen ei anna meille tarvitsemaamme vapautta Saatanan käsistä. Vasta sitten, kun päätämme antaa itsemme täysin Jumalan johdatukseen, saamme kokea rauhaa anteeksiannon kautta ja vapautta synnin kahleista. Tämä täydellinen antautuminen liittyy päätökseen palvella Jumalaa. Jakeessa sanotaan ”täyttää lupauksesi”. Mit nämä lupaukset ovat? Eivät mitään muuta kuin lupauksia uskollisuudesta ja palveluksesta.

Ongelmana seurakunnan yhtenäisyydelle on ajatus, että monille kristillisyyden merkitsee sitä, että Kristus tuodaan meidän elämäämme, mutta ei sitä, että luopuisimme synnistä. Toisin sanoen se muuttaa meidän ajatuksiamme, mutta ei käytöstämme. Todellinen kristillisyyden merkitsee täydellistä antautumista Jumalalle; ja se saa aikaan herätyksen ja uskonpuhdistuksen, täydellisen ja täysivaltaisen muutoksen meidän mielenkiinnonkohteissamme ja harrastuksissamme.

Josef Tson on romanialainen saarnaaja ja Romanian lähetisyhdistyksen entinen presidentti, joka selvisi vuosia kestäneestä vainosta ja maanpaosta julman kommunistihallituksen aikana. Häneltä kysyttiin kerran hänen näkemystään Amerikan kristillisyydestä. Josef sanoi, että avainsana tämän päivän kristillisyydessä on sitoutuminen. Mutta sitten hän lisäsi, että se ei ole oikein. Hän sanoi: ”Itse asiassa sanaa sitoutuminen ei ollut paljon käytetty

englannin kielessä ennen 1960-lukua... Kun uutta sanaa ruvetaan käyttämään, se yleensä syrjäyttää vanhan sanan. Aloin tutkia aihetta, ja havaitsin, että aiempi sana sitoutumiselle on antautuminen.

”Mikä ero on sitoutumisella ja antautumisella? Kun teet sitoumuksen, johdat itse asioita, riippumatta siitä, kuinka jalo se asia on, johon olet sitoutunut. Ihminen voi sitoutua rukoilemaan, tutkimaan Raamattua, antamaan rahansa, tai sitoutua auton maksuihin tai painon pudotukseen. Mitä hän sitten päättääkin tehdä, hän sitoutuu siihen. Mutta antautuminen on eri asia. Jos joku ase kädessä käskee sinua nostamaan käden ylös antautumisen merkiksi, et sano sille ihmielle, että kyllä sinä sitoudut siihen. Sinä yksinkertaisesti antaudut ja teet, niinkuin on käsketty... Ihmiset rakastavat sitoutumista, koska he he voivat hallita silloin itseään. Mutta avainsana on antautuminen. Meidän tulee olla Herran Jeesuksen Kristuksen orjia.” (Cheong, Christian. “Commitment vs. Surrender.” SermonCentral.com. <https://www.sermoncentral.com/sermon-illustrations/81687/commitment-vs-surrender-by-christian-cheong>, accessed May 31, 2020).

Itse asiassa Josef Tsonin käsitys voidaan nähdä maailmanlaajuisesti. Monet ottavat vain kristityn nimen, mutta heidän elämässään ei ole todellista antautumista evankeliumin muuttavalle voimalle. Missä ovat Jumalan voiman muuttamat elämät? Missä on synnin tunnustus ja pahasta kääntyminen? Missä on Jumalan palvelemiseen pyhittäytyminen? Todellinen kristillisyyys ei ole tunteellinen, sosiaalinen tai ekumeeninen sitoumus, niinkuin se maailmassamme tänä päivänä nähdään, vaan se on täydellistä antautumista Jumalan tahtoon.

”Kun Jeesus sen kuuli, sanoi hän hänelle: ”Yksi sinulta vielä puuttuu: myy kaikki, mitä sinulla on, ja jakele köyhille, niin sinulla on oleva aarre taivaissa; ja tule ja seuraa minua.” Luuk. 18:22. Tämä rikas nuori mies ajatteli, että hän eli Jumalalle omistautunutta elämää, mutta hänen sydämensä ei ollut omistautunut palvelukseen. Kaiken myyminen merkitsee täydellistä itsensä antamista Jumalan käsiin. Me emme enää elä itsellemme. En tiedä, mitä Jumala sinulle kertoo sinun elämästäsi puuttuvan, mutta nyt on aika ”myydä” oma käsityksesi vanhurskaudesta ja maalliset epäjumalat ja jakaa tämän muutoksen ilo, iankaikkiset aarteet, niiden kanssa, jotka eivät tunne Jumalaa.

Emme saa olla jakaantuneita

Psalmin kirjoittaja kertoo meille: ”Autuaat ne, jotka ottavat vaarin hänen todistuksistaan, jotka etsivät häntä kaikesta sydämestänsä, ... Minä etsin sinua kaikesta sydämestäni, älä salli minun eksyä pois sinun käskyistäsi.” Ps. 119:2,10.

Jumala on antanut meille vapauden valita, mitä polkua seuraamme, eikä Hän milloinkaan pakota meidän askeliamme. Hän toivoo meidän odottavan Häntä koko sydämeistämme. Autuas on se, joka valitsee tämän suunnan, sillä hän löytää todellisen onnen.

”Katumus ei ole todellista, ellei se aikaansaa uudistusta. Kristuksen vanhurskaus ei ole vaippa, jolla tunnustamattomat ja hylkäämättömät synnit voidaan peittää, vaan se on elämän periaate, joka muuttaa luonteen ja hallitsee käytöstä. Pyhyys merkitsee ehdotonta Jumalalle jättäytymistä, se on sydämen ja elämän täydellistä alistamista taivaallisten periaatteiden hallintaan.” AT. s. 530.

Palveleminen täydestä sydäimestä ja sielusta

”Ja nyt, Israel, mitä Herra, sinun Jumalasi, sinulta muuta vaatii, kuin että pelkää Herra, sinun Jumalaasi, että aina vaellat hänen teitensä ja rakastat häntä, ja että palvelet Herra, sinun Jumalaasi, kaikesta sydämeistäsi ja kaikesta sielustasi.” 5. Moos. 10:12.

Kun sydän riemuitsee Herrassa, se riemuitsee toisten palvelemisesta. Kristitty ei palvele velvollisuudesta, vaan koska hänen elämänsä jatkaa kasvamista, kun hän näkee toiset onnellisina. Kun viemme toivon sanomaa, se ei anna voimaa vain niille, jotka ovat väsyneitä ja elämän vaikeuksien rasittamia, vaan se antaa iloa ja voimaa sanansaattajalle jatkaa parhaansa tekemistä Mestarille.

Täydellinen antautuminen merkitsee agabe-rakkauden täyteistä elämää, jota Herra Jeesus meille opetti. Hän antoi kaiken, jopa oman henkensä pelastaakseen meidät, odottamatta mitään palkkaa siitä. Hän teki sen yksinkertaisesti siksi, että rakastaa meitä. ”Sen suurempaa rakkautta ei ole kenelläkään, kuin että hän antaa henkensä ystävänsä edestä.” Joh. 15:13. Täydellinen antautuminen merkitsee, että annamme itsemme, halumme ja mieltymyksemme, palvelemaan lähimmäistämme. Se on elämistä agabe-rakkaudessa.

Siksi Jeesus toisti tämän ajatuksen Matt. 22:37: ”Niin Jeesus sanoi hänelle: ”Rakasta Herra, sinun Jumalaasi, kaikesta sydämeistäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta mielestäsi.” Matt. 22:37.

Jumala on uskollinen. On totta, että jos annamme itsemme täysin Hänelle, koemme joitain menetyksiä tai meille epäedullisia asioita. Mutta Herra tietää, mitä me jokainen tarvitsemme, koska Hän on antanut meille jokaiselle elämän lahjan. Jumala ei salli minkään tärkeän asian puuttuvan. ”Katso, minä menen nyt kaiken maailman tietä. Koko sydämenne ja koko sielunne tietäköön, ettei ainoakaan kaikista niistä teitä koskevista lupauksista, jotka Herra, teidän Jumalanne, on antanut, ole jäänyt täyttämättä; kaikki ovat toteutuneet teille, ei ainoakaan niistä ole jäänyt

täyttämättä.” Joos. 23:14.

”Minä luovutan”

1960-luvun alussa Time-lehden toimittajat olivat huolissaan myyntilukujen laskusta. Toivoen tilausmäärien kasvua he suunnittelivat ilmoistukampanjan, joka postittaisi tarjouksia suurelle joukolle mahdollisia lukijoita. Juuri siihen aikaan IBM-tietokone esiteltiin liikemaailmalle. Innostuneena käyttämään uusinta teknologiaa, lehden markkinointijohtaja teki yhteistyötä IBM:n kanssa luodakseen automaattisen ohjelman, joka lähettää mainokset. Mutta, kuten usein tietokoneiden kanssa käy, tapahtui tekninen häiriö. Sen seurauksena eräs hämmästynyt maanviljelijä Wyomingissa sai 12 634 Time-lehden tilaustarjousta. Maanviljelijä, jolle tavallisesti ei juurikaan tullut postia, luki kirjeen toisensa jälkeen, joista jokaisessa oli sama mainos. Vilkaistuaan läpi muutaman kymmentä mainosta, hän kirjoitti 6\$:n suuruisen shekin ja lähetti sen Time-lehdelle ja liitti siihen käsinkirjoitetun huomautuksen: ”Minä luovutan”.

Vuosi 2020 on ollut täynnä sanomia Jumalalta sinulle, kutusuen sinua hellällä rakkaudella. Sinä olet vielä hengissä vain Herran armon tähden. Tee vuodesta 2021 mahdollisuus palvella Jumalaa. Omista kaikki lahjasi ja voimasi Herran palvelukseen, ja valmistaudu Hänen pikaiseen tuloonsa. Jumala siunatkoon sinua! Aamen.

7. Lukeminen

Sapattina 12. joulukuuta 2020

Veljellinen kiintymys ja jumalallinen rakkaus

T. Petkov, Bulgaria / USA

Raamatusta löydämme monia tärkeitä aiheita, mutta mitään ei korosteta yhtä paljon kuin rakkauden läsnäoloa uskovan elämässä ja luonteessa. Apostoli Pietari asetti veljellisen kiintymyksen ja jumalallisen rakkauden ylimmäksi askelmaksi tikapuissaan.

”...jumalaisuudessa veljellistä rakkautta, veljellisessä rakkaudessa yhteistä rakkautta.” 2. Piet. 1:7.

Veljellinen rakkaus

Veljellinen rakkaus on käännetty kreikan sanasta filadelfia. Veljellinen

kiintymys kuvaa sitä suhdetta, mikä meillä on perheenjäseniämme kohtaan, mutta vielä enemmän hengellisen perheen jäseniä kohtaan seurakunnassa. Jeesus meni vielä pidemmälle, esittäen, että uskovien ei tulisi osoittaa veljellistä kiintymystä ainoastaan ystäviä kohtaan, vaan myös vihamiehiä kohtaan. Jotta ymmärtäisimme veljellisen rakkauden tärkeyden ja luonteen, meidän täytyy tutkia eri näkökohtia ja sovelluksia tästä rakkaudesta sellaisena, kuin se on esitetty Raamatussa.

Käskynä

Apostoli Johannes esitti veljellisen rakkauden käskynä, jonka Herra Jeesus Kristus on antanut seuraajilleen. ”Uuden käskyn minä annan teille, että rakastatte toisianne, niinkuin minä olen teitä rakastanut-että tekin niin rakastatte toisianne.” Joh. 13:34. Tämä tarkoittaa, että *filadelfia* ei ole vain tunne, jota henkilö tuntee toista henkilöä kohtaan, vaan se on myös periaate, jota uskovien tulisi soveltaa päivittäisessä elämässään. Me ymmärrämme myös, että koska Herra esitti veljellisen rakkauden käskynä, sen harjoittaminen ei ole valinnaista. Meidän Herramme kiteytti kymmenen käskyä kahdeksi – rakkaus Jumalaa kohtaan ja rakkaus lähimmäistämme kohtaan. Matt. 22:36-40. Se merkitsee sitä, että kymmenet käskyt on rakkauden käskyt, ja vain harjoittamalla rakkauden periaatetta, me voimme täyttää lain vaatimukset. ”Toinen tämän vertainen on” rakastaa lähimmäisiämme. Rakkaus Jumalaan ilmenee ulkoisesti päivittäisessä elämässämme rakkautena lähimmäisiämme kohtaan. ”Ja tämä käsky meillä on häneltä, että joka rakastaa Jumalaa, se rakastakoon myös veljeänsä.” 1. Joh. 4:21.

Hedelmänä

Veljellinen rakkaus ei ole luonnollisesti meidän luonnossamme. Lankeemuksen jälkeen itsekkyyks, ahneus ja kateus ovat vallanneet meidän syntisen sydämemme. Voidaksemme ilmaista veljellistä rakkautta luonnollisesti, meidän täytyy vastaanottaa Hengen hedelmä ja olla osallisia jumalallisesta luonnosta. ”Veljellisestä rakkaudesta ei ole tarvis teille kirjoittaa; sillä itse te olette Jumalalta oppineet rakastamaan toisianne.” 1. Tess. 4:9. Me voimme saada tämän hedelmän uskon kautta Jeesukseen. Jos me olemme uudestisyntyneitä, Pyhä Henki ottaa meidän sydämemme hallintaansa, ja rakkaus lähimmäisiimme syntyy luonnostaan. ”Jokainen, joka uskoo, että Jeesus on Kristus, on Jumalasta syntynyt; ja jokainen, joka rakastaa häntä, joka on synnyttänyt, rakastaa myöskin sitä, joka hänestä on syntynyt.” 1. Joh. 5:1.

Sama rakkauden olemus on Jumalassa. Ainoa tapa ilmaista rakkautta on, että

Jumala asuu meidän sydämessämme. On ihana etuoikeus, että meidän Herramme armon kautta voimme saada tämän lahjan ja heijastaa Jumalaa luonteessamme. ”Jumalaa ei kukaan ole koskaan nähnyt. Jos me rakastamme toinen toistamme, niin Jumala pysyy meissä, ja hänen rakkautensa on tullut täydelliseksi meissä.” 1. Joh. 4:12.

Todistuksena

Ei ole sen voimakkaampaa tositusta kuin rakkauden ilmaiseminen. Jeesus mainitsi tästä :”Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen rakkaus.” Joh. 13:35. Jälleen näemme, että veljellisen rakkauden ilmaiseminen ei ole valinnaista, vaan se on luonnollinen seuraus Herran läsnäolosta meidän elämässämme. Jos meillä ei ole tätä veljellistä rakkautta, voimme pettää itseämme kuvittelemalla, että meillä on uskoa tai uskonnollinen kokemus. Veljellinen rakkaus ei ole todistuksena vain ulkopuoliselle maailmalle, vaan sen perusteella voimme tutkia itseämme. ”Jos joku sanoo: ”Minä rakastan Jumalaa”, mutta vihaa veljeänsä, niin hän on valhettelija. Sillä joka ei rakasta veljeänsä, jonka hän on nähnyt, se ei voi rakastaa Jumalaa, jota hän ei ole nähnyt.” 1. Joh. 4:20. Kaikki Vanhan Testamentin uhrin piti tuoda suolan kanssa, mikä merkitsee sitä, että meidän palveluksemme Jumalalle otetaan vastaan vain, jos niissä on rakkaus mukana. 3. Moos. 2:13.

Uskollisuutena ja etiikkana

Veljellinen rakkaus on ilmaistu Raamatussa myös uskollisuutena Jumalaa, Hänen maanpäällistä seurakuntaansa ja Hänen lakiaan kohtaan. Apostoli Paavali oli yksi menestyksekkäimmistä lähetyssaarnaajista. ”Koko palvelustoimintansa ajan Paavali oli turvautunut Jumalan suoraan ohjaukseen. Samanaikaisesti hän oli pyrkinyt hyvin huolellisesti työskentelemään sen mukaisesti kuin yhteisessä neuvottelukokouksessa Jerusalemissa oli päätetty. Tämän ansiosta »seurakunnat vahvistuivat uskossa ja saivat päivä päivältä yhä enemmän jäseniä» (Ap.t. 16:5). Ja nyt, vaikka muutamat osoittivat myötätunnon puutetta häntä kohtaan, hän sai lohtua tietoisuudesta, että hän oli tehnyt velvollisuutensa vaalimalla käännyttämisissään uskollisuuden, epäitsekkyuden ja veljellisen rakkauden henkeä. Se ilmeni tällä kertaa niinä runsaina lahjoina, jotka hän saattoi asettaa juutalaisten vanhinten eteen.” ApT. s. 306.

Jos me haluamme seurata apostolien jalanjäljissä ja ja täyttää lähetystehtävämme maailmassa, meidän tulee omaksua rakkauden, ykseyden

ja uskollisuuden eettiset periaatteet. Toisten saarnaajien tai johtajien panettelu ja värien syytösten levittäminen heistä tai muista on vihollisen tuhoavaa työtä. Lyhyt havainnointi pääkonferenssin tasolla osoittaa, että suurin syy, miksi jäsenet lähtevät seurakunnasta, ei ole erimielisyydet oppikysymyksissä, vaan enemmänkin henkilökohtaiset riidat ja sopimatta jätetyt asiat veljien kesken. Meidän tulee käyttää Kristuksen johtamistyyliä seurakunnissamme, seuraten apostoli Paavalin neuvoa ja esimerkkiä. ”Älkää tehkö mitään itsekkyydestä tai turhamaisuudesta, vaan olkaa nöyriä ja pitäkää kukin toista parempana kuin itseänne.” Fil. 2:3. Kun johtajat ja jäsenet ovat sitoutuneet yhteen veljellisellä kiintymyksellä, vihollinen on voimaton pyrkimyksissään tuhota sielumme ja ottaa pois pelastuksemme.

Tietona Jumalasta

Me pidämme usein teoreettista tietoa Raamatusta keinona tuntea Jumala. Monia jumaluusopillisia riitoja on käyty vuosisatojen aikana. Taisteluita ja sotia on käyty kautta historian jonkun tietyn uskon perustamiseksi tai hävittämiseksi. Toisinaan uskovat, seuraten omia itsekkäitä halujaan näkyä ”uuden totuuden” löytäjänä, esittävät outoja opetuksia, jotka aiheuttavat jakaannusta seurakunnan jäsenten keskuudessa. Se on veljellisen rakkauden vastakohta. Raamattu sanoo, että jos me emme omista Jumalan lahjaa ja ilmaise sitä rakkaudessa lähimmäisillemme, me emme tunne Jumalaa. ”Rakkaani, rakastakaamme toinen toistamme, sillä rakkaus on Jumalasta; ja jokainen, joka rakastaa, on Jumalasta syntynyt ja tuntee Jumalan. Joka ei rakasta, se ei tunne Jumalaa, sillä Jumala on rakkaus.” 1. Joh. 4:7,8. Tarkastellessamme apostolien kirjoituksia, voimme sanoa, että rakkauden saavuttaminen ja ilmaiseminen on kristillisen uskon viimeinen, jaloin ja lopullinen tarkoitus. Kaikki muut opinkohdat ovat vain keinoja tämän lopputuloksen saavuttamiseksi. ”Vaikka minä puhuisin ihmisten ja enkelien kielillä, mutta minulla ei olisi rakkautta, olisin minä vain helisevä vaski tai kilisevä kulkunen. Ja vaikka minulla olisi profetoimisen lahja ja minä tietäisin kaikki salaisuudet ja kaiken tiedon, ja vaikka minulla olisi kaikki usko, niin että voisin vuoria siirtää, mutta minulla ei olisi rakkautta, en minä mitään olisi.” 1. Kor. 13:1,2.

Veljellisen rakkauden puute

Kun apostoli Pietari kuvasi veljellisen rakkauden tikapuidensa ylimmäksi askelmaksi, voimme saada sen käsityksen, että rakkaus on jotakin, mitä saavutamme tulevaisuudessa tai kristillisen kokemuksemme lopussa. Mutta

Raamatussa me näemme, että veljellisen rakkauden puute on on tuomittavaa minä aikana tahansa. ”Me tiedämme siirtyneemme kuolemasta elämään, sillä me rakastamme veljiä. Joka ei rakasta, pysyy kuolemassa. ” 1. Joh. 3:14. Me olemme pelastetut ”armosta”, ”uskon kautta”, emme tekojemme kautta (Ef. 2:8); mutta jos armo ja pelastus, jonka olemme saaneet ilmaiseksi Kristukselta, ei tuota meissä veljellisen rakkauden hengellistä lahjaa, me emme todellisuudessa usko Kristukseen, emmekä ole saaneet vielä Hänen armoaan uskon kautta. Raamattu kuvaa tällaista tilaa itsemme pettämiseksi, ja se on selkeästi ilmaistu Laodikean seurakunnalle annettussa sanomassa Ilm. 3:17. Sen lisäksi apostoli Johannes vertasi rakkauden puuttumista tai vihaa murhaamiseen. ”Jokainen, joka vihaa veljeänsä, on murhaaja; ja te tiedätte, ettei kenessäkään murhaajassa ole iankaikkista elämää, joka hänessä pysyisi.” 1. Joh. 3:15. Me emme riko kymmentä käskyä ainoastaan fyysisillä teoilla, vaan meidän unelmamme, halumme, vaikuttimemme ja ajatuksemme voivat myös kohdata jumalallisen tuomion. Veljellisen kiintymyksen käsitteen tulisi olla vakava asia mietiskeltäväksi ja itsensä tutkistelemiseksi sekä päivittäisen rukouksen aiheena.

Jumalallinen rakkaus

Rakkaus on käännetty kreikankielen sanasta *agabe*. Agabe merkitsee jumalallista rakkautta ja kuvaa meidän rakkauttamme Jumalaa kohtaan, samoin kuin Jumalan rakkautta meitä kohtaan. Toisinaan on vaikea tehdä eroa agaben (jumalallisen rakkauden) ja filadelfian (veljellisen kiintymyksen) välillä, koska jumalallinen rakkaus usein päivittäisessä elämässä ilmenee rakkautena veljeämme kohtaan. Raamattu kuitenkin antaa meille tietoa, joka auttaa meitä ymmärtämään jumalallisen rakkauden suuruutta ja loistoa.

Ei pelkoa

Jumalallinen rakkaus vakuuttaa meidät Jumalan olemassaolosta, Hänen pelastuksestaan, Hänen kaitselmuksestaan, niin että ei kuolema eikä mikään muukaan enää piinaa uskovaa. ”Pelkoa ei rakkaudessa ole, vaan täydellinen rakkaus karkoittaa pelon, sillä pelossa on rangaistusta; ja joka pelkää, se ei ole päässyt täydelliseksi rakkaudessa.” 1. Joh. 4:18.

Pelko on osa meidän inhimillisiä vaistojamme, ja se ilmenee eri tilanteissa ja eri tavoin. Usein saatamme pelätä jakaa evankeliumia muille, olettaen, että meidät torjutaan tai meille nauretaan. Mutta mitä tapahtuukaan, jos joudumme todistamaan uskostamme henkemme uhalla, ja joudumme tekemään päätöksen

joko rikkoa Jumalan lakia tai kuolla? Kumman sinä valitsisit?

Kristus vastasi tähän kysymykseen: ”Sillä joka tahtoo pelastaa elämänsä, hän kadottaa sen, mutta joka kadottaa elämänsä minun tähteni, hän löytää sen.” Matt. 16:25.

Meidän seurakuntamme uranuurtajat valitsivat ennemmin marttyyrikuoleman kuin rikkoivat lakia. Agabe-rakkauden mukana seuraa ihmeellinen voima ja Pyhän Hengen läsnäolo. Kuvaukset monien marttyyrien mestauksista ovat vaikuttavia, kun ajatellaan, kuinka he kohtasivat kuoleman laulaen ja ylistäen. Seuraten Mestariimme esimerkkiä, monet myös rukoilivat vihollistensa puolesta: ”Herra, älä lue heille syyksi tätä syntiä!” Apt. 7:60.

Täydellisyys

Eri uskonnoissa ja eri kulttuureissa täydellisyys esitetään eri tavoin. Kun jotkut hindugurut ovat saavuttaneet ”täydellisyyden”, he alkavat esittää yliluonnollisia voimia, kuten levitaatio ym. Raamatun mukaan, kun ihminen saavuttaa täydellisyyden, siihen ei liity yliluonnollisten voimien omaamista, vaan pikemminkin yliluonnollisen jumalallisen luonteen heijastamista. ”Mutta kaiken tämän lisäksi pukeutukaa rakkauteen, mikä on täydellisyyden side.” Kol. 3:14. Apostoli Paavaliin mukaan kaikki muut Hengen lahjat ovat ajallisia ja palvelevat uskovia vain evankeliumin levittämiseksi ja jumalallisen luonteen heijastamiseksi täydellisemmin elämässään. ”Rakkaus ei koskaan häviä; mutta profetoiminen, se katoaa, ja kielillä puhuminen lakkaa, ja tieto katoaa.” 1. Kor. 13:8.

Itsensä uhraaminen

Yksi osoitus jumalallisesta rakkaudesta on antaa henkensä toisten hyväksi. ”Sen suurempaa rakkautta [agabe] ei ole kenelläkään, kuin että hän antaa henkensä ystävänsä edestä.” Joh. 15:13. Itsekkyys toisaalta taistelee pitääkseen ja puolustaakseen omian kiinnostuksen kohteitaan. Itsensä uhraaminen ja halukkuus kärsiä menetyksiä jonkun tosien hyväksi on äärimmäinen todiste, että itsekkyys on voitettu, että Jumalan Henki on saanut ihmisen mielen ja tunteet täysin valtaansa. Täydellinen esimerkki jumalallisesta rakkaudesta ihmisten keskuudessa on meidän Herramme Jeesus Kristus. ”Minä olen se hyvä paimen. Hyvä paimen antaa henkensä lammasten edestä.” Joh. 10:11. Mutta Raamattu kertoo meille, että Hänen seuraajansa omasivat tämän saman agabe-rakkauden lahjan. Stefanus osoitti tämän elämällään ja kuolemallaan. Apostoli Paavali saarnasi mestaajilleen elämänsä lopussa. ”Mutta jopa kovaluontoiset sotilaatkin, jotka häntä saattoivat, kuuntelivat hänen sanojaan ja panivat

hämmästyneinä merkille hänen pelottomuutensa ja suoranaisten riemunsa uhkaavan kuoleman edessä.” ApT. s. 390. Ajan lopulla todelliset kristityt ilmaisevat myhös tätä rakkautta luonteessaan ja käytöksessään.

Ottaa toisen syyllisyys kannettavakseen

Toinen osoitus jumalallisesta rakkaudesta on ottaa kannettavakseen jonkun toisen syyllisyys. Kun Aadam ja Eeva lankesivat syntiin, ensimmäinen ilmaus heidän langenneesta inhimillisestä luonnostaan oli itsensä puolustaminen ja jonkun toisen syyttäminen. Eeva syytti käärmettä, Aadam syytti Eevaa, ja epäsuorasti kumpikin syyttivät Jumalaa omasta tottelemattomuudestaan. Se on ihmisluonnon tila vielä meidän päivinämmekin. Vain yliluonnollisen jumalallisen luonnon vaikutus meissä tekee mahdolliseksi ilmaista jumalallista rakkautta.

Yhdet tikapuut kaikille

Tikapuilla on syvälinen kuvaannollinen ja hengellinen merkitys. Profetian Henki selittää, että ne kuvaavat Vapahtajaa Jeesusta Kristusta. ”Kristus, joka yhdistää maan taivaaseen on tikapuut. Perusta on laskettu lujasti maahan Hänen ihmisyydessään; niiden huippu ulottuu Jumalan valtaistuimelle Hänen jumaluudessaan. Kristuksen ihmisuus syleilee langennutta ihmiskuntaa, kun Hänen jumaluutensa pitää kiinni Jumalan valtaistuimesta.” —*Testimonies for the Church*, vol. 6, p. 147.

Monet muut Raamatun jakeet kuvaavat sitä kokemusta, kun ihminen ottaa vastaan Herran Jeesuksen Kristuksen henkilökohtaisena Vapahtajana, tärkeimmäksi kokemukseksi, joka todella liittää meidät taivaalliseen valtakuntaan ja varmistaa meidän pelastuksemme armon kautta uskomalla meidän Herraamme Jeesukseen Kristukseen. Tarkastelkaamme jaetta 2. Tim. 1:9: ”hän, joka on meidät pelastanut ja kutsunut pyhällä kutsumuksella, ei meidän tekojemme mukaan, vaan oman aivoituksensa ja armonsa mukaan, joka meille on annettu Kristuksessa Jeesuksessa ennen ikuisia aikoja.” Pelastus on lahja, jonka Jeesus Kristus on antanut jo ennen, kuin olimme syntyneetkään. Ei ole epäilystäkään, että Kristus yksin on ainoa tie pelastukseen. ”Ja on tapahtuva, että jokainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu.” ApT. 2:21.

Sillä hetkellä, kun otamme vastaan Herraamme Jeesuksen Kristuksen ja kun Jumalan Henki ottaa meidän sydämemme hallintaansa, meillä on tilaisuus tunnustaa uskoamme. Herraamme lupaus alkaa toimia välittömästi. Kaikki Pietarin tikapuiden askelmat annetaan meille uskossa Jeesukseen, koska Hän

tulee meidän edustajaksemme taivaallisen tuomioistuimen edessä. Katsokaamme Jeesukseen, koska Hän on Alfa ja Omega, alku ja loppu, meidän Vapahtajamme ja Puolustajamme. Aamen

Julkaisia: Seitsemännen Päivän Adventistien Kansainvälisen lähetyseurakunnan
Uskonpuhdistusliikkeen Pääkonferenssi www.imssda.org Toimituspaikka
Suomessa: Mastotie 10, 37800 Toijala www.spaup.org info@spaup.org
